

**อนุสัญญาาระหว่างประเทศ
ว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของ
คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิก
ในครอบครัว
ค.ศ. 1990
จัดทำโดย
นายณัฐกร ศรีแก้ว**

สารบัญ

หน้า	
อารัมภบท	
ภาคที่ 1 ขอบเขตและคำนิยาม	
ส่วนที่ 2 หลักการห้ามเลือกปฏิบัติ	
ส่วนที่	3
สิทธิมนุษยชนพื้นฐานของแรงงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว	
ส่วนที่ 4 สิทธิอื่นๆ คนงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว	
ส่วนที่	5
บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องคนงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวประเภทพิเศษ	
ส่วนที่ 6	
บทบัญญัติเพื่อส่งเสริมสถานะที่เหมาะสมทางกฎหมาย	
เพื่อความเป็นธรรมเพื่อมนุษยธรรมและเพื่อมนุษยธรรมและเพื่อความชอบด้วยกฎหมายต่อการเคลื่อนไหวกว้างระหว่างประเทศของคนงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว	
ส่วนที่ 7 การบังคับใช้อนุสัญญา	
ส่วนที่ 8 บทบัญญัติทั่วไป	
ส่วนที่ 9 บทบัญญัติสุดท้าย	

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว¹

1 จัดทำโดยนายถนุกร ศรีแก้ว

คำแปลอนุสัญญานี้ผู้แปลได้จัดทำขึ้นด้วยความสนใจส่วนตัว ไม่เกี่ยวข้องกับองค์กรบุคคลใดๆ ทั้งสิ้น ดังนั้น คำบางคำ หรือเนื้อความบางตอนอาจไม่เป็นไปตามที่นิยามกันหรือที่หน่วยงานบางหน่วยนิยมใช้ อย่างไรก็ตามหวังว่าจะใช้ประโยชน์ได้บ้างตามสมควรแก่การปฏิบัติงานเพื่อเสริมและคุ้มครองสิทธิของแรงงานทำงานต่างแดน และสมาชิกในครอบครัวตามความมุ่งหมายแห่งอนุสัญญานี้แม้ขณะที่ผู้แปลจัดทำต้นฉบับงานแปลนี้เสร็จยังไม่มีผลบังคับใช้ ผู้แปลคิดว่าด้วยแนวโน้มความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม

อารัมภบท

เอาใจใส่ต่อ

หลักการที่ปรากฏในสาส์นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานทั้งหลายของสหประชาชาติ โดยเฉพาะในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

กติการระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม กติการระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

อนุสัญญาาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติในทุกรูปแบบในทางเชื้อชาติ

อนุสัญญาาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติในทุกรูปแบบต่อสตรี อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

ให้ความเอาใจใส่ยิ่งต่อ

หลักการและมาตรฐานที่ได้ระบุไว้ในสาส์นเกี่ยวข้อง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายในกรอบขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

โดยเฉพาะอนุสัญญาเกี่ยวกับการอพยพเพื่อการทำงาน

(อนุสัญญาหมายเลข

97)

อนุสัญญาเกี่ยวกับการอพยพในสภาพที่เสี่ยงต่อการถูกละเมิดสิทธิและการส่งเสริมความเสมอภาคและการปฏิบัติต่อคนงานทำงานต่างแดน

(อนุสัญญาหมายเลข 151) อนุสัญญาว่าเกี่ยวกับการจัดการแรงงานบังคับ

(อนุสัญญาหมายเลข 105)

ตอกย้ำ

ความสำคัญของหลักการในอนุสัญญาต่อต้านการเลือกปฏิบัติในด้านการศึกษาขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมของสหประชาชาติ

ระลึก

อนุสัญญาต่อต้านการทรมาน

การปฏิบัติ

หรือลงโทษที่มีลักษณะโหดร้ายไม่เหมาะสมกับมนุษย์และเสื่อมเสียปฏิญญาของการประชุมสหประชาชาติครั้งที่

4

ว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดประมวลวิธีปฏิบัติ

การเมืองทั้งในระดับประเทศ และระดับระหว่างประเทศแล้ว

ในอีกไม่นานประเทศต่างคงลงนามรับรองไม่ว่าในแง่ของการให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติจนครบตามจำนวนที่อนุสัญญานี้บัญญัติให้มีผลบังคับใช้

แล้วเมื่อเวลานั้นสถานภาพของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวในประเทศภาคีของอนุสัญญานี้หรือแม้แต่ในประชาคมระหว่างประเทศโดยรวมย่อมได้รับการปรับปรุงเป็นระบบมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อเป้าหมายของความผาสุก

ความเข้าใจที่ดีต่อกันระหว่างประเทศ และสันติภาพระหว่างประเทศอีกทางหนึ่งด้วย

บัดนี้ของเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย
และอนุสัญญาว่าด้วยการกระทำเยี่ยงทาส

ระลึกถึง

วัตถุประสงค์ข้อหนึ่งขององค์การแรงงานระหว่างประเทศตั้งที่ได้ระบุไว้ใน
ธรรมนูญ นั้นคือ
การคุ้มครองผลประโยชน์ของแรงงานที่ถูกว่าจ้างให้ทำงานในต่างแดน
และตระหนักในความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ขององค์การใน
ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว

รับรอง

ความสำคัญของการที่ได้ทำลงไปในเรื่องคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิก
ในครอบครัวโดยหน่วยงานต่างๆ ของสหประชาชาติ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
และคณะกรรมการพัฒนาสังคม
องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ องค์การศึกษา วิทยาศาสตร์
และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ องค์การอนามัยโลก
และองค์การระหว่างประเทศอื่นๆ

รับรองไปถึง ความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นโดยรัฐในภูมิภาค
หรือผ่านความตกลงทวิภาคีเพื่อการคุ้มครองสิทธิของคนงานทำงานต่าง
แดนและสมาชิกในครอบครัวทั้งความสำคัญของความมีประโยชน์ของความต
กลงทวิภาคีและพหุภาคี

รู้สึกในความสำคัญและ
ของปรากฏการณ์การอพยพอันเกิดขึ้นโดยคนนับล้านและส่งผลกระทบต่อรัฐต่างๆ
มากมายในประชาคมระหว่างประเทศ

รู้ว่า

ผลกระทบของการหลั่งไหลของคนงานทำงานต่างแดนในรัฐและประชาชน
ที่เกี่ยวข้องและปรารถนาที่จะจัดตั้งบรรทัดฐานที่อาจจะเป็นประโยชน์ในกา
รแปรปรับซึ่งทัศนะของประเทศโดยผ่านการยอมรับหลักการขั้นพื้นฐานอัน
เกี่ยวด้วยการปฏิบัติต่อคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว

พิจารณาว่า

สถานการณ์อันมีความเสี่ยงของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบ
ครัว

บ่อยครั้งที่พบว่าเขามีความแปลกแยกท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่ไม่ใช่บ้านเกิดของตน และความยากลำบากที่ประสบจากสภาพการจ้างงานของเขา

จึงวอนว่า

สิทธิของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวยังไม่ได้รับการรับรองอย่างเพียงพอในทุกที่

ดังนั้นจึงต้องการมาตรการที่สมควรเพื่อการคุ้มครอง

ให้ความใส่ใจต่อ

การอพยพมักจะทำให้เกิดปัญหาที่รุนแรงขึ้นกับครอบครัวและตัวคนงานด้วย โดยเฉพาะเรื่องการพลัดพรากของครอบครัว

ใส่ใจต่อ

ปัญหาของมนุษย์ที่เกี่ยวกับการอพยพจะมีความรุนแรงมากขึ้นในกรณีการอพยพที่ไม่ปกติ

และดังนั้นจึงจึงวอนว่าการปฏิบัติที่เหมาะสมจะเป็นตัวขัดขวางเพื่อการปกป้องและขจัดการเคลื่อนย้าย

และการขายคนงานทำงานต่างแดน ในขณะเดียวกันจะเป็นการประกันการคุ้มครองสิทธิด้วย

พิจารณาว่า

ผู้ไม่มีเอกสารหรืออยู่ในสถานการณที่ไม่ปกติมักจะถูกว่าจ้างภายใต้เงื่อนไขที่เสียเปรียบกว่าคนงานทั่วไป

และนายจ้างพบว่าเป็นหนทางในการหาแรงงานค่าจ้างต่ำมาป้อนการผลิตที่ก่อให้เกิดการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมในทางเศรษฐกิจ

พิจารณาไปถึง

การจ้างงานของคนงานทำงานต่างแดนผู้ที่ไม่อยู่ในสถานการณปกติอาจจะ เป็นทางที่ไม่ส่งเสริมให้มีการเคารพสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง

ยิ่งกว่านั้น การให้สิทธิแก่คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวเพิ่มขึ้นจากสถานการณปกติจะกระตุ้นให้คนงานและนายจ้างเคารพและปฏิบัติตามกฎหมายและวิธีการปฏิบัติที่รัฐที่เกี่ยวข้องได้ออกมา

จึงวอน

ถึงความจำเป็นเพื่อการคุ้มครองสิทธิคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวโดยกลไกระหว่างประเทศ

จะช่วยต่อกย้ำและจัดตั้งขึ้นมาซึ่งบรรทัดฐานในอนุสัญญาที่มีความครบถ้วน ซึ่งจะใช้กับทั่วโลกได้เห็นด้วยตามนี้

ภาคที่ 1 ขอบเขตและคำนิยาม

ข้อที่ 1

1. อนุสัญญานี้ให้ใช้กับบรรดาสิ่งใดๆ

ซึ่งไม่ได้รับการยกเว้นโดยชัดแจ้งในบทบัญญัติแห่ง

อนุสัญญานี้กับผู้ใช้แรงงานผู้อพยพและครอบครัวโดยไม่แบ่งแยกเพศ เชื้อชาติ ภาษา สีผิว ศาสนาหรือความเชื่อ สถานะทางการเมือง หรือความคิดเห็น สัญชาติ ชาติพันธุ์ หรือชาติกำเนิด อายุ สถานะทางเศรษฐกิจ ทรัพย์สิน สถานะทางการสมรส การกำเนิดหรือสถานะใดๆ

2. อนุสัญญานี้ให้มีขอบเขตในการอพยพทั้งหมดของผู้ใช้แรงงานผู้อพยพและครอบครัว

และรวมทั้งการเตรียมตัวสำหรับการอพยพ การเดินทางออก การผ่าน และระยะเวลาที่พำนักอยู่และกิจการที่กระทำอยู่ในฐานะและการจ้างงานกว่าจะเดินทางกลับสู่มาตุภูมิ

ข้อที่ 2 เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้

1. “ คนงานทำงานต่างแดน” ให้หมายความถึงบุคคลผู้ซึ่งได้ตกลงใจที่จะทำงานเพื่อค่าตอบแทนในดินแดนของรัฐซึ่งเขามีได้มีสัญชาติ

ก) “ คนงานข้ามพรมแดน”

ให้หมายความถึงบุคคลซึ่งทำงานอยู่ในประเทศเพื่อบ้าน และกลับบ้านทุกวันหรืออย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง

ข) “ คนงานตามฤดูกาล” ให้หมายความถึง

ผู้ใช้แรงงานผู้อพยพที่ต้องทำงานซึ่งโดยลักษณะแล้ว เป็นงานที่ต้องทำตามฤดูกาล และมีเพียงช่วงใดๆ ของปี

ค) “ คนงานบนเรือทะเล” ให้หมายความถึง

ชาวประมงซึ่งเป็นคนงานทำงานในต่างแดนและทำงานบนเรือซึ่งจดทะเบียนกับชาติซึ่งเขามีได้ถึงสัญชาติอยู่

ง) “ คนงานบนสิ่งก่อสร้างนอกฝั่งทะเล” ให้หมายความถึง
ผู้ใช้แรงงานอพยพที่ทำงานบนแท่นหรือสิ่งก่อสร้างนอกชายฝั่ง
ในเขตของรัฐที่เขาไม่ได้มีสัญชาติ

ข้อที่ 3 อนุสัญญานี้ไม่ให้ใช้กับ :

1. บุคคลที่เป็นลูกจ้างหรือทำงานกับองค์การระหว่างประเทศ
หรือทบวงชำนาญพิเศษต่างๆ
หรือเป็นพนักงานของรัฐซึ่งส่งไปทำงานนอกดินแดนของรัฐนั้น
ซึ่งจะได้รับความคุ้มครองสถานะตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ
โดยทั่วไป หรือตามความตกลงระหว่างประเทศหรือ
อนุสัญญาเฉพาะใดอยู่แล้ว
2. บุคคลที่ถูกส่งไปหรือเป็นลูกจ้างโดยรัฐหรือในนามของรัฐ
เพื่อทำการในนามของรัฐนั้นนอกดินแดนของรัฐนั้น
หรือเพื่อที่จะเข้าร่วมเป็นผู้ปฏิบัติการตามโครงการเพื่อการพัฒนา
หรือโครงการเพื่อความช่วยเหลืออื่นๆ
ซึ่งบุคคลเหล่านั้นจะได้รับการอนุญาตและการรับรองสถานะตามข้อ
ตกลงซึ่งรัฐที่เป็นผู้ว่าจ้างหรือบุคคลใดตามตกลงนั้นๆ
อยู่แล้วจะไม่อาจจัดได้ว่าเป็นผู้ใช้แรงงานที่ไปทำงานในต่างแดน
3. บุคคลซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในรัฐอื่นที่มีใช้ตนมีสัญชาติอยู่
โดยมีฐานะเป็นผู้เข้าไปทำการลงทุน
4. ผู้อพยพและคนไร้สัญชาติ
5. นักเรียนนิสิต นักศึกษา หรือผู้อยู่ในระหว่างการฝึกงาน
6. ผู้ทำงานในท้องทะเล และ ผู้ทำงานบนสิ่งก่อสร้างในทะเล
ซึ่งไม่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่และเข้าร่วมงานที่มีลักษณะค่าตอบแทนเป็นเงินในรัฐที่เขาเข้าไปรับจ้าง

ข้อที่ 4 เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ คำว่า “ สมาชิกในครอบครัว” ให้หมายความถึง บุคคลที่เป็นคู่สมรสของผู้ใช้แรงงานผู้อพยพนั้น หรือเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์กับตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการสมรสและรวมทั้งบุตรผู้เยาว์ของผู้ใช้แรงงานผู้อพยพผู้ซึ่งยังต้องอยู่ในความอุปการะของเขา หรือบุคคลอื่นที่อยู่ในความอุปการะของบุคคลนั้น เท่าที่มีบทบัญญัติแห่งข้อตกลงระหว่างประเทศ ทั้งแบบทวิภาคี และระดับพหุภาคีให้การรับรองสถานะ

ข้อที่ 5 เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ฉบับนี้ คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวของเขาให้พิจารณา ดังนี้

เอ) ให้พึงเล็งว่าบุคคลมีเอกสาร หรือสถานการณ์ที่เป็นจริง หากเขาได้รับอนุญาตให้เข้าไปอยู่และมีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดรายได้ค่าตอบแทนในรัฐที่มีการจ้างงานตามกฎหมายของประเทศนั้น หรือความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศนั้นเป็นภาคี

บี) พิจารณาในฐานะผู้ไม่มีเอกสารหรือที่เข้าข่ายสถานการณ์ไม่ปกติ หากเขาเหล่านั้นไม่ทำตามเงื่อนไขตามข้อย่อย เอ) ของข้อนี้

ข้อที่ 6 เพื่อวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญานี้

เอ) คำว่า “ รัฐต้นทาง” หมายถึง รัฐที่บุคคลนั้นมีสัญชาติ

บี) คำว่า “ รัฐที่มีการจ้างงาน” หมายถึง รัฐที่คนงานทำงานต่างแดนได้เข้าไปประกอบกิจกรรม ได้ถูกรับเข้าไปประกอบกิจกรรมประกอบกิจกรรม หรือได้เข้าไปประกอบกิจกรรมแล้ว ซึ่งกิจกรรมที่ก่อรายได้ ตามแต่กรณี

ซี) คำว่า “ รัฐผ่าน” หมายถึง รัฐใดๆ ที่บุคคลเช่นว่าได้เดินทาง

ผ่านในการเดินทางเพื่อไปยังประเทศที่เป็นสถานที่ทำงาน หรือจากรัฐที่ทำงานกลับรัฐต้นทางหรือรัฐที่เป็นแหล่งที่อยู่

ส่วนที่ 2 หลักการห้ามเลือกปฏิบัติ

ข้อที่ 7 รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาฉบับนี้จะดำเนินตามสาส์นระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนเพื่อจะประกันให้คนงานทำต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว

ส่วนที่ 3 สิทธิมนุษยชนพื้นฐานของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว

ข้อที่ 8

1. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวพึงมีอิสระที่จะเดินทางออกจากรัฐใดๆ รวมทั้งรัฐต้นทาง โดยที่สิทธิไม่พึงอยู่ภายใต้ข้อจำกัดใดๆ เว้นแต่จะกำหนดโดยกฎหมายที่จำเป็นในการคุ้มครองความมั่นคงปลอดภัยของชาติ ความปลอดภัยกับสิทธิอื่นๆ ที่รับรองในภาคนี้ของอนุสัญญานี้
2. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวมีสิทธิ ๓ เวลาใดๆ ที่จะเดินทางเข้าและพำนักในรัฐต้นทาง

ข้อที่

9

สิทธิในการมีชีวิตอยู่ของแรงงานอพยพและบุคคลในครอบครัวของเขาจะต้องได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย

ข้อที่ 10 ทั้งคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวของเขาจักต้องไม่ตกอยู่ภายใต้การกระทำใดๆ ที่เป็นการทรมานหรือการปฏิบัติ หรือการลงโทษ โดยประการใดๆ ที่โหดร้าย ฝืดปกติมนุษย และไม้อันควรใดๆ

ข้อที่ 11

1. ทั้งคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวของเขา
จักต้องไม่ตกอยู่ภายใต้ สถานะเยี่ยงทาสหรือภาวะจำยอมมิได้
2. ทั้งคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวของเขา
จักต้องไม่ตกอยู่ภายใต้
ถูกบังคับให้ทำงานหรือการเกณฑ์แรงงาน
3. สิทธิที่กล่าวถึงในวรรค 2
แห่งข้อนี้จักไม่อาจจะถูกยกเลิกโดยการลงโทษโดยการให้ทำงาน
หนักเพื่อเป็นการทดแทนการลงโทษทางอาญา
หรือแม้แต่ศาลจะพิจารณาพิพากษาลงโทษโดยการกำหนดโทษให้
ทำงานหนักก็ไม่อาจกระทำได้
4. เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งข้อนี้ “ การกฏเกณฑ์แรงงาน
หรือการบังคับให้ทำงาน” ไม่ให้หมายความ

เอ) การทำงานที่ไม่ได้กล่าวไว้ในวรรค 3 ของข้อนี้
โดยเฉพาะบุคคลที่ถูกกักกันตามคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของศาล
หรือคำสั่งปล่อยตัวตามเงื่อนไขของการกักขัง

บี) การทำงานในภาวะฉุกเฉิน
หรืออาจเกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อชีวิตหรือความเป็นอยู่ที่ปล
กติสุขของสังคมชุมชน

ซี) งานใดๆ ที่จำเป็นในฐานะที่พลเมืองจะพึงมีต่อชาติ

ข้อที่ 12

1. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวมี
สิทธิในเสรีภาพแห่งความคิดเห็น ความเชื่อ และการนับถือศาสนา
สิทธิเช่นนี้ให้รวมถึงการเลือกนับ
ถือศาสนาหรือความเชื่อตามที่เขาเลือกและเสรีภาพไม่ว่าเป็นกา
รเฉพาะตัวหรือในสังคมชุมชนร่วมกับผู้อื่นในทางส่วนตัวหรือเป็
นสาธารณะในการประกาศศาสนาหรือความเชื่อที่เขาเคารพ
ยอมรับ ปฏิบัติ และสอน
2. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวจักไม่ต้องอยู่ภาย
ใต้การบังคับอันทำให้เขาต้องเสื่อมเสีย
ซึ่งเสรีภาพในการเลือกยกยอมนับถือศาสนา หรือ
ความเชื่อที่เขาเหล่านั้นเลือกนับถือ

3. เสรีภาพในป่าวประกาศซึ่งความเชื่อหรือศาสนานั้น
อาจตกอยู่ภายใต้ข้อจำกัดเพียงที่กำหนดโดยกฎหมายที่จำเป็นใน
การคุ้มครองผลประโยชน์หรือความปลอดภัยสาธารณะ อนามัย
หรือศีลธรรมอันดี หรือสิทธิขั้นพื้นฐาน หรือเสรีภาพของบุคคลอื่น
4. รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาี้จักดำเนินการให้มีการเคารพในอิสรภาพของ
ผู้เป็นบิดามารดา
ซึ่งอย่างน้อยฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่เป็นคนงานทำงานต่างแดนหรืออาจ
เป็นผู้ปกครองของเด็กตามกฎหมายในการที่จะให้เขาเลือกที่จะอบ
รมลูกของเขาตามวิธีการทางศาสนา
และความเชื่อตลอดจนการศึกษาทางจริยธรรมของเขา

ข้อที่ 13

1. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวจะมีสิทธิในความ
ความคิดเห็นต่างๆ โดยปราศจากการแทรกแซง
2. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวจะมีสิทธิในการ
แสดงออกทางด้านความคิดเห็นโดยสิทธิเหล่านี้ให้รวมถึงการเส
าะหา รับข้อมูลข่าวสาร
และความคิดในทุกกรณีโดยไม่มีเขตแดน ไม่ว่าโดยภาษาพูด
ภาษาเขียน หรือ โดยการพิมพ์ในรูปของศิลปะ หรือผ่านสื่อใดๆ
ที่เขาเลือก
3. สิทธิตาม วรรค 2 ของข้อนี้
หากจะนำมาซึ่งภาระหรือพันธกรณีพิเศษอย่างใดๆ
ให้เป็นไปตามกฎหมายและเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

เอ) โดยที่เพื่อรักษาเกียรติยศ ชื่อเสียง ของบุคคลอื่น

บี) เพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยของชาติ ในทางที่เกี่ยวข้องกับ
ความระเบียบเรียบร้อยของสาธารณะ หรือ ศีลธรรมอันดีงาม
เพื่อการสาธารณสุข หรือศีลธรรม

ซี) เพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันการโฆษณาชวนเชื่อแห่งสงคราม

ดี)

เพื่อปกป้องการกระทำที่จะยุยงส่งเสริมให้เกิดความเกลียดชังหรือเลือก
ปฏิบัติ ไม่เป็นมิตร หรือก่อให้เกิดความรุนแรงในเรื่องสัญชาติ
เชื้อชาติ ศาสนา

ข้อที่ 14
 คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวจะต้องไม่ตกอยู่ภายใต้
 การแทรกแซงใดๆ อันไม่ชอบด้วยกฎหมาย
 หรือตามอำเภอใจในสิทธิส่วนตัว สิทธิในครอบครัว
 บ้านเรือนที่พำนักอาศัยการตอบโต้การสื่อสารใดๆ การกระทำใดๆ
 หรือกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายที่ทำให้เสียหายต่อเกียรติยศ
 ชื่อเสียงของเขาเหล่านั้น
 คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวต้องได้รับสิทธิในการ
 ได้รับความคุ้มครองสิทธิเหล่านี้ตามกฎหมาย

ข้อที่ 15
 คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวจะไม่ถูกพรากไปซึ่งสิ
 ทธิในทรัพย์สิน
 ไม่ว่าจะถือครองโดยเขาเพียงคนเดียวหรือถือครองร่วมกับผู้ใด
 หากประเทศภาคี (โดยรัฐบาล)
 ซึ่งเป็นประเทศที่คนงานทำงานต่างแดนได้เข้าไปทำงานแล้วได้เวนค
 ทรัพย์สินไม่ว่าบางส่วนหรือทั้งหมด
 เขาเหล่านั้นจะต้องได้รับสิทธิในค่าทดแทนที่เป็นธรรมและเพียงพอ

ข้อที่ 16

1. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวมีสิทธิในเสรีภาพ
 และความมั่นคงปลอดภัยส่วนบุคคล
2. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวพึงได้รับการคุ้มครอง
 ทางการเมืองจากรัฐ จากการทำร้าย ต่อร่างกาย การข่มขู่
 การทำให้ตกใจกลัวไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยเจ้าพนักงานของรัฐ
 หรือบุคคลใดๆ กลุ่มคน หรือสถาบันก็ตาม
3. ในการพิสูจน์ตัวบุคคล
 ต่อคนงานทำงานต่างแดนจะต้องกระทำโดยวิธีการที่กำหนดไว้ตาม
 กฎหมายเท่านั้น
4. คนงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวจะไม่ตกอยู่ภายใต้การจับ
 กุม คมขัง โดยพลการ
 ไม่ว่าจะเกิดกับบุคคลใดเพียงคนเดียวหรือหลายคนร่วมกันอันทำให้
 หนีปราศจาก หรือเสื่อมเสีย ซึ่งอิสรภาพ
 จะกระทำมิได้เว้นแต่จะโดยอาศัยบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้อำนาจไว้

5. หากจะทำการจับกุมต่อคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว
จะต้องแจ้งข้อหาให้เขาทราบในทันทีด้วยภาษาที่เขาอาจเข้าใจได้ และอธิบายให้เขาทราบถึงเหตุผลในการจับกุมนั้น
6. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวที่ต้องจับกุมหรือคุมขัง โดยข้อหาทางอาญา
จะต้องรับการพิจารณาตามกระบวนการยุติธรรม โดยผู้พิพากษาและเจ้าพนักงานอาจใช้อำนาจทางการพิจารณาพิพากษาคดี และกำหนดระยะเวลาในการต่อสู้คดีที่เหมาะสม หรือให้ปล่อยตัว จะต้องไม่ ตกอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ที่ต้องอยู่ในการคุมขังเพื่อรอการพิจารณาคดีของศาล โดยที่อาจปล่อยตัวโดยการประกันการไปปรากฏตัวที่ศาล ขั้นตอนอื่นของการพิจารณาพิพากษาคดี และตลอดถึงการมีคำพิพากษาคดี
7. เมื่อคนงานทำงานต่างแดนหรือสมาชิกในครอบครัวถูกจับกุมหรือถูกควบคุมตัวในเรือนจำ หรือที่คุมขังในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดี หรือการกักขังในลักษณะอื่นๆ

เอ)

หากเจ้าหน้าที่ทางการทูตหรือกงสุลของประเทศเจ้าของสัญชาติของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวหรือของประเทศที่ดูแลผลประโยชน์ของรัฐนั้นร้องขอให้แจ้งให้ทราบซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับการจับกุม คุมขังและเหตุผลของการจับกุม คุมขัง เช่นว่านั้นโดยมิชักช้า

บี) บุคคลต้องได้รับสิทธิในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ดังที่กล่าวใน ข้อที่

เอ) และการติดต่อนั้นจะเกิดขึ้นโดยมิชักช้า
ตลอดจนจะต้องได้รับสิทธิในการรับการติดต่อในลักษณะเดียวกันด้วย

ซี)

คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวจะต้องได้รับรู้โดยมิชักช้าต่อสิทธิที่เกิดขึ้นจากบรรดาความตกลงที่กระทำขึ้นหรือมีผลบังคับระหว่างรัฐต้นทางอันเป็นเจ้าของสัญชาติของคนทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวที่มีกับรัฐที่เขาเหล่านั้นเข้ามาพำนักอาศัยและทำงานที่ถูกกล่าวถึงนั้นเพื่อการตอบโต้หรือการได้พบกับเจ้าหน้าที่

ของหน่วยงานดังกล่าวและเพื่อจะมีการจัดแจงประการใดเพื่อให้เป็นตัวแทนในการคุ้มครองผลประโยชน์ทางกฎหมายของพวกเขาเหล่านั้น

8. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว ซึ่งถูกลิดรอนหรือทำให้เสื่อมเสียโดยการจับกุม การคุมขัง จะต้องได้รับการพิจารณาโดยขบวนการที่ผ่านศาลสถิตยุติธรรม เพื่อที่ศาลจะได้พิจารณาโดยมิเกิดความล่าช้าซึ่งความไม่ชอบด้วยกฎหมายของการจับกุม คุมขังนั้น และสั่งให้ปล่อยตัวหากปรากฏว่าการคุมขังนั้นเป็นการกระทำที่มีชอบด้วยกฎหมาย เมื่อเขาต้องปรากฏตัวตามกระบวนการพิจารณา หากเขาต้องการความช่วยเหลือ เขาพึงได้รับความช่วยเหลือซึ่งหากจำเป็นโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ ไม่ว่าจะเป็นการจัดหาล่ามแปลภาษาหากเขาไม่สามารถเข้าใจภาษาที่ใช้ในกระบวนการพิจารณาคดี
9. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวของเขาผู้ซึ่งตกเป็นเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายของการจับกุม หรือคุมขังที่มีชอบด้วยกฎหมาย พึงได้รับสิทธิในการได้รับค่าทดแทนความเสียหาย

ข้อที่ 17

1. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวซึ่งประสบกับการกระทำใดๆ ที่เป็นการเสื่อมเสียต่อเสรีภาพจะต้องได้รับการปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรมตามลักษณะที่มีเกียรติภูมิของมนุษย์และเอกลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรมของชนชาติเขาด้วย
2. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวผู้ซึ่งเพียงตกเป็นผู้ต้องสงสัยจะต้องแยกจากกลุ่มที่ต้องคำพิพากษาแล้ว ได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างไปจากผู้ที่ต้องคำพิพากษาแล้วโดยสถานะที่เหมาะสม หากผู้ต้องหาเป็นผู้เยาว์ จะต้องแยกจากกักตัวจากผู้ใหญ่และให้การพิจารณาเป็นไปด้วยความรวดเร็วเท่าที่จะกระทำได้
3. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวผู้ซึ่งถูกกักขังในรัฐที่เขาจะต้องผ่านไปเพื่อการทำงานหรือ ในรัฐที่เขาทำงานอยู่นั้นด้วยเหตุที่ได้ละเมิดต่อกฎหมายในรัฐที่กล่าวถึงนั้น ควรที่จะต่อแยกให้ห่างจากผู้ซึ่งต้องคำพิพากษาแล้ว หรือระหว่างการพิจารณาคดี

4. ในระหว่างช่วงเวลาที่ย่ำคุกโดยคำพิพากษาของศาลสถิตยุติธรรมนั้น
การปฏิบัติต่อคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวควรที่จะให้เขาสามารถปรับตัวและฟื้นฟู
โดยที่หากเป็นผู้ต้องขังผู้เยาว์จะต้องแบ่งแยกออกจากผู้ต้องขังผู้ใหญ่และจะต้องปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับอายุและสถานะทางกฎหมาย
5. ในระหว่างการกักขังหรือจำคุก
คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวจะต้องได้รับสิทธิ
เช่นเดียวกับคนชาติในการที่ได้เยี่ยมโดยสมาชิกในครอบครัวของเขา
6. เมื่อไหร่ก็ตามที่คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวถูกทำให้เสียเสรีภาพ
เจ้าพนักงานของรัฐนั้นจะต้องดูแลเอาใจใส่ต่อปัญหาหากจะเกิดขึ้นกับสมาชิกในครอบครัวของเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งคู่สมรสและบุตรผู้เยาว์ของเขา
7. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวที่ผู้ซึ่งถูกกักขังหรือจำคุกตามกฎหมายของรัฐที่เขาเข้ามาทำงานหรือในรัฐที่เขาผ่านจะต้องได้รับสิทธิในการลักษณะเช่นเดียวกันกับที่เขาอยู่ในรัฐของตนในสถานะเดียวกัน
8. หากคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวถูกคุมขังโดยเหตุที่เขาได้กระทำละเมิดต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเข้าเมืองเขาไม่ควรจะต้องรับภาระค่าใช้จ่ายใดๆ จากการนั้น

ข้อที่ 18

1. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวจะต้องได้รับสิทธิในลักษณะที่เท่าเทียมกับคนสัญชาติของประเทศนั้น
ในการที่จะได้สิทธิในการพิจารณาคดีโดยศาล
ในการพิจารณาคดีอาญาที่เขาถูกกล่าวหาและเขาจะต้องได้รับการพิจารณาจากศาลอย่างยุติธรรมและเปิดเผย
โดยศาลที่มีเขตอำนาจ มีอิสระ และดำรงไว้ซึ่งความเที่ยงธรรมและถูกจัดตั้งโดยกฎหมายเท่านั้น
2. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวซึ่งถูกกล่าวหาในความรับผิดชอบทางอาญาจะต้องได้รับสิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐานว่าผู้ต้องหาทุกคนบริสุทธิ์ก่อนที่จะได้รับการพิสูจน์โดยกฎหมายแล้วว่ามีความผิด

3. ในกระบวนการพิจารณาคดีอาญาต่อคนงานทำงานต่างแดนแล
 ะสมาชิกในครอบครัวนั้น
 เขาจะต้องได้รับการประกันมาตรฐานขั้นต่ำในสิ่งต่อไปนี้

เอ)

ให้ข้อมูลที่ชัดเจนและถูกต้องในภาษาที่เขาสามารถเข้าใจได้ในธรรม
 ชาติและสาเหตุของข้อหา

บี)

จะต้องมีระยะเวลาและที่เพียงพอแก่การเตรียมตัวเพื่อการต่อสู้คดีและ
 จะต้องได้รับการติดต่อกับทนายที่ปรึกษาที่เขาเป็นผู้เลือกโดยไม่มีกา
 รแทรกแซง

ซี)

จะต้องดำเนินการพิจารณาพิพากษาคดีโดยปราศจากความชักช้าที่ไ
 ม่ชอบทั้งปวง

ดี)

จะต้องพิจารณาต่อหน้าเขาและเปิดโอกาสให้เขาสามารถปกป้องตนเอง
 ในเรื่องของเขา หรือ
 การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายเท่าที่เขาได้เลือกเอง
 ก็จะต้องจัดหาให้ หากเขายังไม่ได้รับความช่วยเหลือ
 และความช่วยเหลือทั้งหลายหากได้จัดให้แก่เขาและเขาไม่มีความสา
 มารถที่จะจ่ายตัวเขาจะได้รับความช่วยเหลือนั้นโดยไม่มีค่าตอบแทน

อี)

ตรวจสอบหรือได้ตรวจสอบพยานในทางที่ขัดแย้งกับความเป็นจริงแล
 ะได้รับผลในทางที่ขัดแย้งกับความเป็นจริง

เอฟ)

ต้องให้ความช่วยเหลือแบบให้เปล่าให้เรื่องล่ามแปลภาษาที่เขาอาจ
 เข้าใจได้หากเขาไม่อาจรู้และเข้าใจภาษาที่ใช้กันในกระบวนการพิจารณา
 ธิปไตยในศาล

จ) ต้องไม่บังคับให้เขาให้การในทางที่เป็นผลร้ายแก่ตัวเขาเอง หรือให้รับสารภาพว่าได้กระทำผิด

4. ในกรณีผู้เป็นผู้เยาว์

จะต้องมีกระบวนการพิจารณาที่เหมาะสมกับอายุของเขา และมุ่งที่จะฟื้นฟูสภาพของเขาให้เข้าสู่สภาพปกติ

5. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวที่ต้องคำพิพากษา ในทางอาญานั้น

ควรให้สิทธิในการอุทธรณ์แก่เขาในศาลลำดับสูงกว่า

6. เมื่อคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว

ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดหรือ

คำสั่งถึงที่สุดว่าได้ประกอบความผิดทางอาญา

หากปรากฏในเวลาต่อมาว่ากระบวนการพิจารณาเป็นไปในลักษณะที่ขัดแย้งกับกฎหมายหรือได้ดำเนินการพิจารณาโดยมิชอบแล้ว

คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวผู้ซึ่งต้องประสบความทุกข์ทรมานเนื่องจากการลงโทษนั้น

อาจเรียกร้องค่าทดแทนความเสียหายตามกฎหมายได้

ถ้าไม่อาจจะพิสูจน์ได้ว่าการไม่เปิดเผยข้อเท็จจริงภายในเวลาอันควรในอันที่จะส่งบอกลักษณะของบุคคลนั้น

7. คนงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวจะไม่ต้องรับผิดชอบร่วมกันซ้ำอีกเมื่อเขาได้ผ่านกระบวนการพิจารณาของศาลจนถึงที่สุดในประเทศนั้นแล้ว

ข้อที่ 19

1. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวจะต้องไม่มีความผิดทางอาญาหากปรากฏว่าในขณะที่เขาได้กระทำการหรืองดเว้นการกระทำ

ไม่มีกฎหมายของภูมิลำเนา

หรือกฎหมายระหว่างประเทศบัญญัติว่าเป็นความผิด

หรือจะลงโทษให้หนักกว่าโทษที่ได้

กำหนดเอาไว้ในกฎหมายไม่ได้

หากกฎหมายที่กำหนดในเวลาต่อมากำหนดโทษไว้เบากว่าเดิมเขาจะต้องได้รับประโยชน์ด้วย

2. ข้อพิจารณาทางด้านมนุษยธรรมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานะของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการมีถิ่นที่อยู่หรือการทำงาน

ควรจะได้รับพิจารณาในการกำหนดโทษทางอาญาแก่บุคคลเหล่านี้ด้วย

ข้อที่ 20

1. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวจะต้องไม่ถูกลงโทษโดยการจำคุกหากว่าเขาเพียงไม่ชำระหนี้ตามสัญญา
2. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวจะต้องไม่ถูกถอนสิทธิที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานหรือถอนสิทธิการมีถิ่นที่อยู่ หรือเนรเทศ โดยที่อ้างฐานความผิดเพียงการไม่ชำระหนี้ตามสัญญาหรือไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีอันเกิดจากเงื่อนไขการขอใบอนุญาตทำงานหรือการขอมิสิทธิการมีถิ่นที่อยู่ถ้าการไม่กระทำผิดที่ต้องไม่เป็นเงื่อนไขจำเป็นในการอนุญาตให้ทำงานเช่นนั้น

ข้อที่ 21 จะไม่เป็นการชอบด้วยกฎหมายหากบุคคลใดเว้นแต่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายที่จะกระทำการยึด ทำลาย หรือพยายามที่จะทำลายหลักฐานเอกสารใดๆ ที่เกี่ยวกับการบ่งบอกคุณลักษณะของบุคคล หรือเอกสารอนุญาตให้เข้ามาหรือพำนักในประเทศ การมีถิ่นที่อยู่ภายในประเทศนั้นของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว หรือแม้กระทั่งใบอนุญาตให้ทำงาน จะต้องไม่มีการยึดค้นซึ่งเอกสารเหล่านี้โดยที่ไม่ได้มอบเอกสารใบแทนอื่นให้ไว้ และในกรณีของใบอนุญาตเดินทางเข้ามาในประเทศหรือเอกสารอื่นๆ ที่มีลักษณะเดียวกันของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวนั้น จะทำลายไม่ได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

ข้อที่ 22

1. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวจักต้องไม่อยู่ภายใต้มาตรการขับไล่ออกนอกประเทศแบบหมุน หากจะมีการพิจารณาขับไล่จะต้องกระทำเป็นรายบุคคลเท่านั้น
2. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวอาจถูกเนรเทศออกจากรัฐแดนของรับภาคีแห่งอนุสัญญานี้ได้เฉพาะในกรณีที่คำสั่ง

งั้นได้ออกโดยหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายและกระทำก
 ารที่ชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น

3. การตัดสินใจ
 จะต้องแจ้งให้คนงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวโดยภาษา
 ที่เขาเหล่านั้นสามารถเข้าใจได้ หากเขาร้องขอ
 (โดยไม่มีคำสั่งเป็นประกาอื่น) ให้แจ้งคำตัดสินนั้นๆ
 เป็นลายลักษณ์อักษรเว้นแต่จะเป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงพล
 ดภัยของชาติ และเหตุผลของการตัดสินใจในลักษณะเช่นกล่าวนี้
 บุคคลที่เกี่ยวข้องจะต้องแจ้งให้ทราบถึงสิทธิเหล่านี้ก่อนหรืออย่าง
 น้อยที่สุดขณะที่มีการตัดสินใจ
4. เว้นแต่คำสั่งถึงที่สุดให้ขับไล่ออกจากประเทศจะถูกประกาศแล้ว
 คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวผู้ซึ่งจะต้องคำสั่งใ
 ให้ขับไล่ออกจากประเทศนั้นมีสิทธิที่จะยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว
 เว้นแต่การขับไล่นั้นเป็นไปโดยเหตุผลเรื่องความมั่นคงของชาติ
 และในระหว่างการพิจารณาเพื่อทบทวนคำสั่งดังกล่าวนี้คนงานทำ
 งานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวผู้ซึ่งต้องคำสั่งดังกล่าวนี้ขอ
 บที่จะมีที่อยู่ชั่วคราวระหว่างการทบทวนคำสั่งดังกล่าวนี้
5. หากปรากฏต่อว่าคำสั่งให้ขับไล่นั้นมิชอบด้วยกฎหมาย
 คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวผู้ซึ่งต้องคำสั่งขับ
 ไล่นั้น ชอบที่จะใช้สิทธิในการเรียกร้องค่าทดแทนความเสียหาย
 และคำสั่งก่อนๆ จะอ้างเป็นเหตุห้ามเข้าสู่ดินแดนนั้นต่อไปไม่ได้
6. ในกรณีการขับไล่ออกนอกประเทศนั้น
 ควรจะให้เวลาแก่คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว
 ผู้นั้นพอประมาณสำหรับการเรียกร้องในสิทธิเรียกร้องของการทำ
 งานหรือสิทธิอื่นใด
7. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวที่ถูกขับไล่นั้นไม่ค
 วรรที่จะได้รับผลร้ายจากการที่ถูกขับไล่อาจมีสิทธิที่จะเข้าประเทศ
 อื่นใดนอกเหนือจากประเทศบ้านเกิดของเขา
8. ในกรณีการขับไล่คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว
 ออกนอกประเทศนั้น ภาระค่าใช้จ่ายใดๆ
 จะต้องไม่เกิดกับพวกเขา
 โดยที่เขาอาจออกค่าใช้จ่ายในการเดินทางของเขาเองเท่านั้น
9. ในกรณีการขับไล่คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว
 ออกนอกประเทศที่เขาเข้าไปทำงานนั้นจะต้องไม่เป็นการริดรอนสิ
 ทธิของพวกเขาที่ตีกฎหมายของรัฐนั้น
 รวมทั้งสิทธิในการรับค่าจ้างและอื่นๆ

ข้อที่

23

คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวจะต้องได้รับการปกป้องทางการทูตจากเจ้าหน้าที่ทางการทูตหรือกงสุลจากประเทศที่เขาได้ถือสัญชาตินั้นหากปรากฏว่าสิทธิที่ได้รับการกำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ถูกละเมิดหรือทำประการใดๆ ให้ต้องเสียหาย

ในกรณีการขับไล่คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวออกนอกประเทศบุคคลเหล่านี้จะต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานของรัฐในประเทศที่ทำการขับไล่โดยมิชักช้าและให้เจ้าพนักงานดังกล่าวนั้นกระทำการตามสิทธินั้น

ข้อที่

24

คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวทุกคนจะต้องได้รับสิทธิในการที่จะได้รับการรับรองในทุกที่ว่าเป็นบุคคลที่ชอบด้วยกฎหมาย

ข้อที่ 25

1. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวจักมีสิทธิใดๆ ที่ไม่ด้อยไปกว่าระดับที่คนชาตินั้นได้รับในประเทศที่เขาเข้าไปทำงานเรื่องการได้รับผลตอบแทน
 - ก) ในเรื่องสภาพการจ้าง ทั้งในเรื่องของ เวลาทำงาน วันหยุดพักผ่อนประจำสัปดาห์ มีวันหยุดที่ต้องจ่ายค่าจ้าง ความปลอดภัย อนามัย และการสิ้นสุดความสัมพันธ์ทางการจ้างงานตามสัญญาจ้าง หรือสภาพการจ้างในเรื่องอื่นๆ ตามกฎหมายและข้อสัญญา
 - ข) ข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการจ้าง เช่น อายุขั้นต่ำของการจ้างงานข้อจำกัดในเรื่องงานบ้านและอื่นๆ ตามกฎหมายและข้อสัญญาจะต้องกำหนดไว้ในข้อสัญญา
2. ในข้อสัญญาจ้างงานจะจำกัดสิทธิต่างๆ ให้ขัดต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับความเท่าเทียมในการเข้าทำสัญญาไม่ได้
3. รัฐบาลจะต้องวางมาตรการที่เหมาะสมในการที่จะประกันว่าคนงานทำงานต่างแดนจะไม่ถูกตัดสิทธิต่างๆ ที่เกี่ยวกับการมีที่อยู่และการทำงาน เพียงเพราะว่าเขาได้เข้ามาและทำงานโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขาไม่อาจปลดเปลื้องภาระหน้าที่ตามข้อกำหนด
หมายและหรือข้อ
สัญญา และไม่ถูกจำกัดด้วยประการใดๆ

ข้อที่ 26

1. รัฐภาคีจ้กรับรองสิทธิของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวใน

เอ)

การเข้าร่วมการประชุมและกิจกรรมของสหภาพแรงงานที่จัดตั้งขึ้น
ตามกฎหมายโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองสิทธิทางเศรษฐกิจ
สังคม วัฒนธรรม และผลประโยชน์อื่น ๆ
โดยอาจอยู่ภายใต้ข้อจำกัดเพียงกฎระเบียบขององค์กรที่เกี่ยวข้อง
เท่านั้น

บี)

การเข้าร่วมกิจกรรมของสหภาพแรงงานโดยมีวัตถุประสงค์ดังที่กล่าวมาโดยเสรี
โดยอาจอยู่ภายใต้ข้อจำกัดเพียงกฎระเบียบขององค์กรที่เกี่ยวข้อง
เท่านั้น

ซี) แสวงความช่วยเหลือจากสหภาพแรงงานหรือสมาคมใดๆ
ดังที่ได้กล่าวมานั้น

2. จะต้องไม่มีกฎหมายใดๆ ที่จะจำกัดสิทธินี้
เว้นแต่โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายและซึ่งจำเป็นต่อสังคมประชาธิปไตย
เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของสาธารณชน
ความมั่นคงของชาติ และสิทธิในเสรีภาพของบุคคลอื่น

ข้อที่ 27

1. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวควรได้รับสิทธิในการ
ประกันสังคมในประเทศที่เขาได้เข้าไปทำงาน
เช่นเดียวกับที่คนสัญชาตินั้นได้รับตามกฎหมายที่ประเทศนั้นมีอยู่
หรือตามความตกลงระดับทวิภาคี หรือพหุภาคีระหว่างประเทศ

2. ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายกำหนดสิทธิของแรงงานต่างแดน และสมาชิกในครอบครัวที่เข้าไปทำงานในดินแดนของตน รัฐนั้นความจะพิจารณาให้สิทธินั้น เท่าเทียมกับที่ให้แก่ประชาชนของตนในกรณีเช่นเดียวกัน

ข้อที่

28

แรงงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวชอบที่จะมีสิทธิในการได้รับบริการทางการแพทย์รักษาพยาบาลอย่างเร่งด่วน เพื่อรักษาชีวิตและหลีกเลี่ยงอันตรายที่ไม่อาจเยียวยาให้หายได้ บนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียมกับคนชาติของประเทศนั้น และการพยายาลาฉุกเฉินจะไม่ถูกปฏิเสธเพียงเหตุความไม่เป็นปกติแห่งถิ่นที่อยู่หรือทำงาน

ข้อที่ 29 บุตรของแรงงานต่างแดนชอบที่จะมีสิทธิในการมีชื่อ และจดทะเบียนการเกิดตลอดจนสัญชาติ

ข้อที่

30

บุตรของแรงงานต่างแดนชอบที่จะมีสิทธิขั้นพื้นฐานในการเข้าศึกษาโดยเท่าเทียมกับคนชาตินั้น การเข้าสู่สถาบันก่อนวัยเรียนหรือโรงเรียนจักต้องไม่ถูกปฏิเสธหรือจำกัดเพียงเพราะเหตุแห่งการอยู่ในสถานะที่ไม่เป็นปกติเกี่ยวกับการทำงานหรือการมีถิ่นที่อยู่ในประเทศที่เข้ามาทำงานของบิดามารดาของเด็กรหรือของเด็กเองนั้น

ข้อที่ 31

1. รัฐภาคีจักประกันการเคารพในเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของแรงงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว และไม่ขัดขวางที่จะให้เขาเหล่านั้นดำรงไว้ซึ่งความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมที่เขามีต่อรัฐต้นทาง
2. รัฐภาคีพึงดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อช่วยเหลือและส่งเสริมความพยายามเช่นว่าด้วย

ข้อที่ 32 เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการอยู่ในประเทศที่เข้าไปทำงานแล้ว แรงงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวพึงมีสิทธิในการโอนรายได้ และเงินออม

ข้อที่

35

ไม่มีบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ไม่ว่าจะโดยปริยายหรือชัดแจ้งที่จะไม่ยอมรับสิทธิของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวที่ไม่มีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเข้าประเทศหรือทำงาน หรือผู้ที่เข้าไปในสถานการณ์ที่ไม่เป็นปกติ ตลอดจนไม่ให้เป็นการเสื่อมเสียต่อมาตรการที่มุ่งจะประกันสภาพที่ดี และเป็นธรรมแก่การเคลื่อนย้ายไหลเวียนของแรงงานในระดับระหว่างประเทศตามที่บัญญัติในภาค 6 ของอนุสัญญา

ส่วนที่ 4

สิทธิอื่นๆ คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว

ข้อที่

36

คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวผู้มีเอกสารเกี่ยวข้องกับการดังกล่าวได้รับสิทธิตามบทบัญญัติแห่งส่วนที่ 3 ของอนุสัญญา

ข้อที่

37

ก่อนที่เขาจะเดินทางไปทำงาน

หรืออย่างน้อยขณะที่ออกใบอนุญาตให้เข้าไปทำงานในรัฐอันเป็นสถานที่ทำงานคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวพึงมีสิทธิในการรับรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการทำงานและการพำนักอาศัยและโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพำนักอาศัยและงานที่เขาได้ตกลงใจและได้รับการรับเข้าทำงาน รวมทั้งเงื่อนไขข้อกำหนดต่างๆ ภายในรัฐที่เข้าไปทำงานนั้นและหน่วยงานที่มีอำนาจในการรับผิดชอบเพื่อพิจารณาอนุญาตเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขเช่นว่านั้น

ข้อที่ 38

1. รัฐที่บรรดาคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวเข้าไปทำงานจักใช้พยายามอย่างเต็มที่ต่อการอนุญาตให้เดินทางออกจากรัฐนั้นเป็นการชั่วคราวระหว่างที่อยู่เพื่อพำนักอาศัยหรือทำงานของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวแล้วแต่กรณี โดยไม่มีผลต่อการอนุญาตให้พำนักหรือทำงาน ในกรณีเช่นนั้นให้รัฐที่เขาเข้าไปทำงานคำนึงถึงความจำเป็นพิเศษและหน้าที่ต่างๆ

ของคณงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวโดยเฉพาะ
อย่างยิ่งที่จะต่อรัฐต้นทาง

2. คณงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวพึงได้รับการแจ้งใ
ห้ทราบอย่างเต็มที่ในสิทธิในการเดินทางออกชั่วคราวในระหว่าง
อนุญาตให้พำนักอาศัยหรือทำงาน

ข้อที่ 39

1. คณงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวพึงได้รับสิทธิใน
เสรีภาพในการเดินทางเคลื่อนย้ายไปไหนมาไหน
ตลอดจนในการเลือกที่อยู่ภายในรัฐที่เข้าไปทำงาน
2. สิทธิที่กล่าวถึงในวรรคแรกจักมีโดยปราศจากข้อจำกัดใดๆ
เว้นแต่จะกำหนดโดยกฎหมายเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย
ความมั่นคงของชาติ ความปลอดภัยสาธารณะ
การสาธารณสุขหรือศีลธรรมอันดี
หรือสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น และต้องสอดคล้องกับสิทธิอื่นๆ
ที่กำหนดรับรองในอนุสัญญานี้ด้วย

ข้อที่ 40

1. คณงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวพึงมีสิทธิในการจั
ดตั้งสหภาพแรงงานหรือสมาคมภายในรัฐที่เข้าไปทำงานเพื่อวัตถุประสงค์
ประสงค์แห่งการปกป้องสิทธิในทาง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม
และผลประโยชน์อื่นๆ ของเขา
2. สิทธิดังกล่าวจักมีโดยปราศจากข้อจำกัดใดๆ
เว้นแต่จะกำหนดโดยกฎหมายและจำเป็นในสังคมประชาธิปไตยใ
นการรักษาความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงของชาติ
ความปลอดภัยสาธารณะ การสาธารณสุขหรือศีลธรรมอันดี
หรือสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น

ข้อที่ 41

1. คณงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวควรได้รับสิทธิใน
การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองของรัฐต้นทางและในการลงคะแนน
เสียงเลือกตั้งในประเทศต้นทางของตนดังกล่าวตามกฎหมายข
องรัฐต้นทาง

2. รัฐที่กล่าวถึงนั้นพึงดำเนินมาตรการที่เหมาะสมตามกฎหมายเพื่อเอื้ออำนวยต่อการใช้สิทธิเช่นว่านั้นด้วย

ข้อที่ 42

1. รัฐภาคีพึงจัดให้มีกระบวนการหรือสถาบันโดยความร่วมมือของทั้งรัฐต้นทางและรัฐที่คนงานเข้าไปทำงานเพื่อการดูแลความจำเป็นพิเศษ ความคาดหวัง
และหน้าที่ของคนงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวและพึงหากเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ที่ให้เสรีภาพแก่เขาเหล่านั้นในการเลือกผู้แทนในสถาบันเช่นว่านั้น
2. รัฐที่เป็นสถานที่ทำงานจักจัดให้มีการเอื้ออำนวยตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
การหรือหรือการให้คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการดำเนินชีวิตและการบริหารชุมชนท้องถิ่น
3. คนงานทำงานต่างแดนพึงสามารถมีไว้เพื่อขึ้นชมและใช้ซึ่งสิทธิทางการเมืองในรัฐที่เข้าไปทำงานหากรัฐนั้นได้ให้สิทธิเช่นว่าแก่พวกเขาเหล่านั้นในการดำเนินการอำนาจอธิปไตย

ข้อที่ 43

1. คนงานทำงานต่างแดนพึงสามารถขึ้นชมและมีสิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกับคนชาติในรัฐที่เข้าไปทำงานในเรื่องที่เกี่ยวกับ

เอ) การเข้าสู่สถาบันการศึกษาและบริการเช่นว่า
ภายใต้เงื่อนไขการได้รับอนุญาตให้ทำงานหรือพำนักอยู่อาศัยและข้อกำหนดอื่นๆ ในเรื่องสถาบันการศึกษาและบริการเช่นว่า

บี) การเข้าสู่ระบบการแนะแนวอาชีพและการรับสมัครงาน

ซี) เข้าสู่การฝึกวิชาชีพในรูปแบบต่างๆ
ไม่ว่าจะเป็นการเอื้ออำนวยหรือสถาบันในการฝึกอาชีพ

ดี) เรื่องการมีที่พำนักอาศัย รวมทั้งการอาคารสงเคราะห์ และมีสิทธิในการได้รับความคุ้มครองที่จะไม่ถูกเอาผิดเอาเปรียบใน เรื่องการเช่าบ้าน

อี) การเข้าถึงการบริการทางสังคมและสุขภาพอนามัย โดยที่ข้อกำหนดในการเข้าถึงบริการเหล่านี้เป็นเรื่องที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติด้วย

เอฟ) การเข้าร่วมก่อตั้งกิจการสหกรณ์หรือวิสาหกิจอื่นๆ โดยที่ไม่เสียไปอันเนื่องเพราะเหตุแห่งการเปลี่ยนสถานภาพในเรื่องการเดินทางย้ายที่อยู่ไปมาระหว่างประเทศและพึงอยู่ภายใต้กฎ และข้อกำหนดของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวข้อง

จี) การเข้าถึงและร่วมในกิจกรรมทางวัฒนธรรม

2. รัฐภาคีจักส่งเสริมสภาพที่มีความเท่าเทียมให้เกิดขึ้นให้สิทธิต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วใน วรรคที่ 1 ของข้อนี้เมื่อเงื่อนไขแห่งการพำนักตามที่ได้รับอนุญาตจากรัฐที่เข้ามาทำงานและพำนักอาศัยสามารถบรรลุตามข้อกำหนดอันสมควร
3. รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้จะต้องไม่ขัดขวางการที่นายจ้างจะจัดหาที่พักอาศัย ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกในทางสังคม และวัฒนธรรมสำหรับคนงานเหล่านั้น ตามข้อที่ 70 แห่งอนุสัญญานี้รัฐที่เป็นสถานที่ทำงานนั้นอาจดำเนินการสร้างหรือจัดหาเครื่องอำนวยความสะดวกเช่นว่านั้นภายใต้เงื่อนไขที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไปในเรื่องนั้นๆ ภายในรัฐนั้น

ข้อที่ 44

1. รัฐภาคียอมรับว่าสถาบันครอบครัวอันเป็นพื้นฐานของสังคมและกลุ่มพื้นฐานของสังคมและพึงได้รับความคุ้มครองจากสังคมและรัฐ โดยจักดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อประกันความเป็นเอกภาพของครอบครัวของคนงานทำงานต่างแดน

2. รัฐภาคีจักดำเนินมาตรการที่เหมาะสมภายใต้อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบในการหาทางให้คนงานทำงานต่างแดนและคู่สมรสหรือบุคคลที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องยอมรับว่ามีสถานะเช่นเดียวกับคู่สมรสหรือมีความสัมพันธ์เช่นว่านั้น รวมทั้งผู้เยาว์ที่อยู่ภายใต้การอุปการะซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ที่ไม่ใช่การสมรสตามกฎหมายได้รวมอยู่ด้วยความกลมเกลียว
3. รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้เมื่อคำนึงถึงหลักการทางด้านมนุษยธรรม จักพิจารณาอย่างให้ความอนุเคราะห์เพื่อให้สิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมในสิทธิที่ได้รับรองโดย วรรค 2 ของข้อนี้แก่สมาชิกคนอื่นๆ ของคนงานทำงานต่างแดน

ข้อที่ 45

1. สมาชิกในครอบครัวของคนงานทำงานต่างแดน พึงได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกับคนชาติในประเทศที่เขาเข้าไปทำงานในเรื่องดังต่อไปนี้
 - เอ) การเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาและการบริการทางการศึกษาภายใต้ข้อกำหนดที่จำเป็นและกฎข้อบังคับอื่นๆ ของสถาบันหรือการบริการดังกล่าวนั้น
 - บี) การเข้าสู่การแนะแนวอาชีพและการฝึกอบรม หรือการเข้าเรียนในโครงการเหล่านี้ในสถาบันการศึกษาหรือสถาบันที่บริการการแนะแนวและการฝึกอบรม โดยที่ข้อกำหนดในการเข้าถึงบริการเหล่านี้เป็นไปได้ในทางปฏิบัติด้วย
 - ซี) การเข้าถึงการบริการทางสังคมและสุขภาพอนามัย โดยที่ข้อกำหนดในการเข้าถึงบริการเหล่านี้เป็นเรื่องที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติด้วย
 - ดี) การเข้าถึงและร่วมในกิจกรรมทางวัฒนธรรม

2. รัฐภาคีจักดำเนินนโยบายที่เหมาะสมในการแสวงความร่วมมือกับรัฐต้นทางของแรงงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวเพื่อจัดให้ลูกของบรรดาคนงานทำงานต่างแดนเหล่านั้นได้เข้าสู่ระบบโรงเรียนและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการสอนให้เขาสามารถรู้และเข้าใจภาษาถิ่น
3. รัฐภาคีที่รับการเข้าไปทำงานของคนทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวพึงใช้ความพยายามที่จะจัดสอนที่จะจัดสอนลูกหลานของคนทำงานต่างแดนด้วยภาษาและวัฒนธรรมของบิดามารดาของตนเอง
ในการนี้รัฐต้นทางจักให้ความร่วมมือหากพิจารณาเห็นว่าเหมาะสม
4. หากมีความจำเป็นใดๆ
รัฐภาคีที่รับการเข้าไปทำงานของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวพึงจัดโครงการพิเศษเพื่อการศึกษาของเด็กด้วยภาษาแม่ของเด็กๆ โดยที่ให้รัฐเจ้าของสัญชาติให้ความร่วมมือ

ข้อที่

46

คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวพึงได้รับประโยชน์ภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องของรัฐที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งความตกลงระหว่างประเทศและพันธกรณีที่เกี่ยวข้องของรัฐที่เกี่ยวข้องจากการเข้าร่วมในสหภาพศุลกากร
ได้รับสิทธิในการยกเว้นภาษีหรืออากรในกรณีเขาได้ซื้อสินค้าหรือบริการเพื่อการดำรงชีพภายในบ้าน
และเป็นเครื่องใช้จำเป็นในการประกอบอาชีพ
ในสิ่งที่ได้รับอนุญาตจากรัฐที่รับเข้าไปทำงานนั้น

เอ)

เมื่อเขาเหล่านั้นเดินทางออกจากประเทศต้นทางหรือประเทศที่เขามีถิ่นที่อยู่

บี)

เมื่อเขาเหล่านั้นได้รับอนุญาตให้เริ่มเข้ามาทำงานในรัฐนั้นเป็นครั้งแรก

ซี)

เมื่อเขาเหล่านั้นยุติการดำเนินกิจกรรมเพื่อการทำมาเลี้ยงชีพและพำนักอาศัยและได้ เดินทางกลับจากรัฐ

ดี)

เมื่อเขาเหล่านั้นได้เดินทางกลับไปทำงานหรือตั้งถิ่นฐานหรือมีที่อยู่อันเป็นแหล่งสำคัญในรัฐต้นทางหรือประเทศที่มีถิ่นที่อยู่

ข้อที่ 47

1. สิทธิในการโอนรายได้ที่เกิดจากการทำงานหรือเงินออม โดยเฉพาะอย่างยิ่งทุนรอนที่จำเป็นเพื่อช่วยเหลือครอบครัวที่อาศัยอยู่ในรัฐอื่น ไม่ว่าจะป็นรัฐต้นทางหรือที่เขาและสมาชิกในครอบครัวมีถิ่นฐานอยู่หรือรัฐอื่นๆ โดยที่การโอนเช่นนั้นให้ไปตามกระบวนการวิธีการภายใต้ข้อกำหนดแห่งบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องในรัฐที่กล่าวถึงและภายใต้วิธีการตามที่กำหนดโดยความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
2. รัฐภาคีที่คนงานได้เข้ามาทำงานนั้นพึงหามาตรการที่เหมาะสมในการอำนวยความสะดวกในการโอนเช่นนั้น

ข้อที่ 48

1. รัฐภาคีที่คนงานทำงานต่างแดนได้เข้าไปทำงาน ไม่พึงเก็บภาษีซ้อนแก่คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวอย่างไม่เป็นธรรมในเงินได้จากการประกอบอาชีพในรัฐนั้น

เอ)

คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวไม่ควรถูกเก็บภาษีในรายการเดียวกันในอัตราที่สูงกว่าคนชาติของรัฐนั้น

บี)

คนงานทำงานต่างแดนควรได้รับการลดหรือยกเว้นภาษีในหมวดที่กล่าวมาให้ต่ำกว่าคนชาติเมื่อเทียบในหมวดเดียวกัน ตลอดจนปฏิบัติในลักษณะเช่นนี้แก่บุคคลที่อยู่ในความดูแลของเขาด้วย

2. รัฐภาคีที่คนงานทำงานต่างแดนได้เข้าไปทำงานควรมาตรการที่เหมาะสมเพื่อหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อนสำหรับรายได้หรือเงินออมของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว

ข้อที่ 49

1. หากสิทธิในการมีถิ่นที่อยู่ในรัฐภาคีที่คนงานทำงานต่างแดนได้เข้าไปทำงานนั้นมีระยะเวลาที่แตกต่างจากระยะเวลาที่เกี่ยวกับสิทธิที่จะทำงาน รัฐนั้นควรอนุญาตให้มีสิทธิในเรื่องการมีถิ่นที่อยู่ในระยะเวลาอย่างน้อยเท่ากับที่เขาต้องใช้ในการทำงาน
2. คนงานทำงานต่างแดนควรมีอิสระในการเลือกทำงานไม่ว่าในกรณีปกติหรือกรณีที่ไม่ปกติหรือกรณีที่เขาเสียสิทธิในการมีถิ่นที่อยู่โดยเป็นเหตุให้เขาต้องถูกเลิกจ้างตามเงื่อนไขสัญญาจ้างก่อนกำหนดในสัญญาเดิมหรือตามใบอนุญาตทำงาน
3. เมื่อคนงานทำงานต่างแดนต้องถูกออกจากงาน ควรมีระยะเวลาที่เพียงพอสำหรับการหางานใหม่ทำโดยควรให้เขามีสิทธิในการมีถิ่นที่อยู่ขณะที่ต้องรองานอย่างน้อยที่สุดให้เพียงพอในการขอรับสิทธิประโยชน์จากการประกันสังคมเนื่องจากการไม่มีงานทำ

ข้อที่ 50

1. ในกรณีที่คนงานทำงานต่างแดนตายหรือสิ้นสภาพสมรส รัฐภาคีที่นี้พึงให้สิทธิในลักษณะที่อนุเคราะห์เวลาในการมีถิ่นที่อยู่แก่สมาชิกในครอบครัวของคนงานทำงานต่างแดนคนนั้น เพื่อว่าเขาอาจจะกลับมาปรองดองชีวิตครอบครัวกันได้อีก รัฐนั้นพึงพิจารณาถึงระยะเวลาที่เขาได้เข้ามาพำนักในรัฐ
2. หากว่าสมาชิกในครอบครัวของเขาไม่ได้รับสิทธิให้มีถิ่นที่อยู่ภายในรัฐนั้นอีกต่อไปก็ควรให้เขามีระยะเวลาในการจัดการเรื่องต่างๆ ที่จำเป็นก่อนที่จะออกเดินทางจากรัฐนั้น
3. บทบัญญัติแห่งในทั้ง 2 วรรคที่กล่าวมานี้ ไม่อาจที่จะตีความไปในทางที่เป็นผลร้ายต่อสิทธิในการมีถิ่นที่อยู่และการทำงานที่ได้ให้แก่ครอบครัวไม่ว่าจะโดยกฎหมายภายในรัฐ

ฐนั้น หรือ สนธิสัญญาทวิภาคี
และความตกลงพหุภาคีที่มีผลบังคับใช้กับรัฐนั้น

ข้อที่ 51

คนงานทำงานต่างแดนไม่ได้รับอิสระในการเลือกงานไม่ว่าจะเป็นในสภาวะการณ์ที่ถือว่าไม่ปกติ หรือ เขาต้องเสียสิทธิในการมีถิ่นที่อยู่ไม่ว่าโดยข้อเท็จจริงใดๆ ที่แสดงว่าเขาต้องเสียสิทธิไปก่อนระยะเวลาสิ้นสุดการอนุญาตทำงานตามใบอนุญาตทำงาน เขาก็ควรมีสิทธิในการหางานใหม่ในระยะเวลาที่เหลืออยู่ หรือมีสิทธิในการเข้าร่วมโครงการจัดหางานหรือการฝึกอบรมตามที่รัฐนั้นได้จัดขึ้น

ข้อที่ 52

1. คนงานทำงานต่างแดนมีสิทธิในการเลือกงานโดยอิสระในรัฐนั้นเท่าที่จะมีข้อจำกัด หรือเงื่อนไขอื่นใด
2. รัฐที่รับคนงานทำงานต่างแดนเข้าไปทำงานอาจ

เอ) จำกัดสิทธิในการเข้าทำงานในหมวดอาชีพ การจ้างงานหรือกิจกรรมใดๆ ตามความจำเป็นเพื่อผลประโยชน์ของรัฐนั้นโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายของรัฐนั้น

บี)

จำกัดโดยกฎหมายที่กำหนดเรื่องการยอมรับคุณวุฒิที่บุคคลได้รับจากสถาบันการศึกษาภายนอกประเทศนั้น แต่รัฐนั้นต้องพยายามที่จะให้ความรับรองคุณวุฒิเช่นว่าด้วย

3. หากคนงานทำงานต่างแดนนั้นได้รับใบอนุญาตให้ทำงานที่เป็นลักษณะจำกัดระยะเวลาทำงาน รัฐนั้นอาจจะ

เอ)

ให้สิทธิที่อิสระในการเข้าทำงานตามเงื่อนไขที่เขามีสิทธิที่ชอบด้วย

ยกกฎหมายในการมีถิ่นที่อยู่ในรัฐภาคีนั้น
เพื่อการทำงานที่มีระยะเวลาไม่เกิน 2 ปี

บี) ข้อจำกัดใดๆ ในการทำงาน
ในการบังคับใช้นโยบายการให้คนชาติมีสิทธิดีกว่า
ข้อจำกัดดังกล่าวนั้นควรที่จะยกเลิกไปสำหรับบุคคลที่มีสิทธิในการ
มีถิ่นที่อยู่อย่างถูกกฎหมายหากระยะเวลาของการมีสิทธิดังกล่าว
ไม่เกิน 5 ปี

4. รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้อาจกำหนดเงื่อนไขในการเข้าทำงานต่าง
ๆ โดยที่คนงานทำงานต่างแดนเลือกทำได้ โดยที่เงื่อนไขต่างๆ
เหล่านั้น
จะต้องเป็นเงื่อนไขที่มีอยู่ก่อนแล้วระหว่างที่เขามีสิทธิโดยชอบด้วย
กฎหมายในการทำงานในรัฐภาคีนั้น

ข้อที่ 53

1. สมาชิกในครอบครัวของคนงานในต่างแดนผู้ที่โดยตัวของเขาเอง
ได้รับสิทธิในการมีถิ่นที่อยู่หรือได้รับอนุญาตในลักษณะไม่จำกัด
ระยะเวลาหรืออาจขยายหรือเปลี่ยนแปลงโดยอัตโนมัติจกในสิทธิ
โดยเสรีที่จะได้รับอนุญาตในเลือกดำเนินกิจกรรมที่ก่อให้เกิดรายได้
ภายใต้เงื่อนไขเช่นเดียวกับที่คนงานทำงานต่างแดนนั้นได้รับตาม
บทบัญญัติของข้อที่ 52 ขออนุสัญญานี้
2. ในกรณีที่สมาชิกในครอบครัวของคนงานทำงานต่างแดนไม่ได้รับ
สิทธิอย่างเสรีในการเลือกดำเนินกิจกรรมที่ก่อรายได้นั้น
ให้รัฐภาคีดำเนินการในลักษณะที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นพิเศษใน
ลำดับก่อนในการได้รับการอนุญาตให้ดำเนินกิจกรรมเช่นว่าก่อน
บุคคลอื่นที่ขออนุญาตทำงานในรัฐที่เข้ามาทำงานโดยอยู่ภายใต้
กำหนดแห่งความตกลงระหว่างประเทศระดับทวิภาคีและพหุภาคีที่
เกี่ยวข้อง

ข้อที่ 54

1. จะนำเอาสิทธิในการถิ่นที่อยู่และใบอนุญาตในการทำงานซึ่ง
ได้รับการคุ้มครองโดย
อนุสัญญานี้ให้เสียเปรียบแก่คนงานทำงานต่างแดน
ในกรณี

เอ) ความคุ้มครองจากการขับไล่

บี) ผลประโยชน์จากการประกันสังคมในกรณีว่างงาน

ซี) การเข้าทำงานตามโครงการที่รัฐภาคีนั้นจัดขึ้น
เพื่อลดการว่างงาน

ดี) การเข้างานใหม่ เนื่องจากถูกออกจากงานเก่า
หรือการยุติการทำงานภายใต้บทบัญญัติแห่งข้อที่ 52
ของอนุสัญญา

2. หากคนงานอ้างว่านายจ้างของเขาได้ละเมิดสัญญาจ้างงาน
เขาควรได้รับสิทธิในการนำข้อขัดแย้งนั้นขึ้นสู่ศาลภายในรัฐภาคี
นั้น ตามสิทธิที่ระบุในวรรค 1 ของข้อที่ 18 แห่งอนุสัญญานี้

ข้อที่ 54

ภายใต้เงื่อนไขที่ต่อท้ายของการอนุญาตแก่คนงานทำงานต่างแดนผู้
ที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจกรรมที่ก่อรายได้นั้น
เขาเหล่านั้นพึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกับที่คนชาติที่เข้าไป
ทำงานได้รับในการดำเนินอาชีพหรือกิจกรรมเช่นว่านั้น

ข้อที่ 56

1. คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว
จะต้องไม่ถูกบังคับจากรัฐภาคีนั้นๆ เว้นแต่ด้วยเหตุผล
ในทางนิติบัญญัติแห่งชาติของรัฐภาคีนั้น
เพื่อการคุ้มครองสิทธิตามส่วนที่ 3 แห่งอนุสัญญานี้
2. การขับไล่
คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวกลับประเทศหาก
เกิดขึ้นโดยเพียงการอาศัยเหตุแห่งการเสียสิทธิในการมีถิ่นที่อยู่และ
ะใบอนุญาตให้ทำงาน
3. ในการพิจารณาเรื่องการบังคับแก่คนงานทำงานต่างแดนและสมา
ชิกในครอบครัว
ให้ใช้หลักมนุษยชนและคำนึงระยะเวลาในการที่บุคคลนั้นได้พำ
นักอาศัยในรัฐภาคีนั้นๆ ด้วย

ส่วนที่ 5

บทบัญญัติที่เกี่ยวคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวประเภทพิเศษ

ข้อที่ 57 คนงานทำงานต่างแดนประเภทพิเศษอาจมีสิทธิต่างๆ ตามอนุสัญญาฉบับนี้หากว่าเขาได้เข้าสู่รัฐภาคนั้นโดยมีเอกสารเกี่ยวกับการเข้าเมืองถูกต้อง และในภาวะปกติเขาอาจมีสิทธิต่างๆ เช่นที่ได้บัญญัติไว้ในส่วนที่ 3 แห่งอนุสัญญาฉบับนี้ เว้นแต่จะได้รับการกำหนดไว้เป็นการเฉพาะในบทบัญญัติส่วนนี้ ตลอดจนสิทธิในบทบัญญัติของส่วนที่ 4 แห่งอนุสัญญานี้ด้วย

ข้อที่ 58

1. คนงานทำงานต่างแดนที่ทำงานบริเวณชายแดนตามบทบัญญัติของข้อที่ 2 วรรค 2 (เอ) แห่งอนุสัญญานี้พึงมีสิทธิตามบทบัญญัติส่วนที่ 4 แห่งอนุสัญญานี้ หากเขาได้ปรากฏตัวอยู่ในเขตดินแดนของรัฐภาคีใดทั้งนี้ให้คำนึงถึงสถานะที่เขาไม่ได้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐภาคนั้น
2. รัฐภาคนั้นพึงให้สิทธิแก่คนงานทำงานต่างแดนประเภทพิเศษชนิดนี้ในการมีอิสระในการเลือกทำงานตามกำหนดระยะเวลา โดยที่จะไม่กระทบต่อสถานะการเป็นคนงานทำงานต่างแดนที่ทำงานบริเวณชายแดนของเขา

ข้อที่ 59

1. คนงานตามฤดูกาล จักมีสิทธิตามบทบัญญัติส่วนที่ 4 แห่งอนุสัญญาฉบับนี้ในฤดูกาลที่เขาได้ปรากฏตัวและทำงานอยู่ในเขตดินแดนของรัฐภาคีใด หรือในเหตุการณ์ที่เป็นไปในลักษณะเดียวกัน โดยที่เขาจะมีสถานะดังกล่าวนี้ในรัฐภาคนั้น โดยที่ให้มีการปฏิบัติเช่นว่านี้ในระยะเวลาช่วงใดๆ ของ 1 ปี
2. รัฐภาคนั้นจักพิจารณาให้ บุคคลวรรค 1 ของข้อนี้ได้ทำงานตามฤดูกาลนั้นๆ ตามที่จะเป็นไปได้

ให้เขามีสิทธิในลำดับก่อนบุคคลที่กำลังขออนุญาตเพื่อเข้ามาทำงานในรัฐภาคนั้นตามความตกลงทวิภาคีหรือความตกลงพหุภาคีใดๆ

ข้อที่ 60 คนงานข้ามแดน ตามที่กล่าวถึงในข้อที่ 2 วรรค 2 (เอ) ของอนุสัญญาฯ นี้พึงมีสิทธิตามบทบัญญัติส่วนที่ 4 แห่งอนุสัญญานี้
เมื่อเขาได้ปรากฏตัวและทำงานอยู่ในเขตดินแดนของรัฐภาคีใด และพึงปฏิบัติให้เขามีสถานะดังกล่าวนี้ในรัฐภาคนั้น

ข้อที่ 61

1. คนงานที่มีฐานการจ้างงานเป็นรายการการตั้งที่ระบุในวรรค 2 (เอ) ของข้อที่ 2 ของอนุสัญญาฯ นี้จักมีสิทธิตามบทบัญญัติในส่วนที่ 4 แห่งอนุสัญญานี้
เว้นแต่จะได้รับการยกเว้นโดยบทบัญญัติแห่งข้อที่ 43 วรรค 1 (บี), (ซี) และข้อที่ 43 วรรค 1 (ดี) ในเรื่องเกี่ยวกับการอาครสงเคราะห์ ข้อที่ 45 วรรค 1 (บี) และข้อที่ 52 ถึง 55
2. หากคนงานอ้างว่านายจ้างของเขาได้ละเมิดสัญญาจ้างงาน เขามีสิทธิในการนำข้อขัดแย้งนั้นขึ้นสู่การพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานที่มีอำนาจรับผิดชอบหรือมีเขตอำนาจเหนือนายจ้าง
ตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในข้อที่ 18 วรรค 1 ของอนุสัญญาฯ นี้
3. หากมีความตกลงทวิภาคีหรือความตกลงพหุภาคีใดๆ ที่มีผลบังคับใช้อยู่ในรัฐนั้น
รัฐภาคนั้นจะต้องแสดงออกซึ่งความพยายามที่จะให้คนงานตามโครงการให้ได้รับการคุ้มครองจากระบบประกันสังคมในระดับที่พอเพียงในรัฐต้นทางของคนงานทำงานต่างแดนประเภทนี้ หรือรัฐภาคีที่คนงานทำงานต่างแดนประเภทนี้มีถิ่นที่อยู่ในระหว่างที่เขาทำงานตามโครงการ
และรัฐภาคนั้นควรมหามาตรการที่เหมาะสมเพื่อการหลีกเลี่ยงพฤติการณ์ที่จะมีการปฏิเสธสิทธิหรือก่อให้เกิดสิทธิที่ซ้ำซ้อนขึ้นแก่เขาเหล่านั้น

4. เพื่อไม่ให้เสื่อมเสียแก่บทบัญญัติแห่งข้อที่ 47 ของอนุสัญญานี้
ตลอดจนความตกลงทวิภาคี
ความตกลงพหุภาคีที่มีผลบังคับกับรัฐที่เป็นสถานที่ทำงานของคน
งานทำงานต่างแดนประเภทตามโครงการรัฐนั้นพึงยินยอมให้มีการ
รถ่ายเงินหรือผลตอบแทนใดๆ
จากการทำงานในรัฐภาคีที่เป็นถิ่นที่อยู่ของบุคคลนั้น

ข้อที่ 62

1. คนงานที่มีการจ้างงานเป็นการเฉพาะ
อาจมีสิทธิตามบทบัญญัติส่วนที่ 4 แห่งอนุสัญญานับนี้
เว้นแต่จะได้รับการยกเว้นโดยบทบัญญัติแห่งข้อที่ 43 วรรค 1
(เอ) (บี) (ซี) และข้อที่ 43 วรรค 1 (ดี)
ในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิในการมีที่พักอาศัย ข้อที่ 52 และ ข้อที่
54 วรรค 1 (ดี)
2. สมาชิกในครอบครัวคนงานที่มีการจ้างงานเป็นการเฉพาะจักมีสิทธิ
ตามบทบัญญัติส่วนที่เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวในบทบัญญัติ
แห่งส่วนที่ 4 แห่งอนุสัญญานับนี้
เว้นแต่จะต้องด้วยบทบัญญัติแห่งข้อที่ 53

ข้อที่ 63

1. คนงานอิสระ ตามที่กล่าวถึงในข้อที่ 2 วรรค 2 (เอช)
ของอนุสัญญานี้จักมีสิทธิตามบทบัญญัติส่วนที่ 4
แห่งอนุสัญญานับนี้
เว้นแต่จะเป็นสิทธิเฉพาะของคนงานตามสัญญาจ้าง
2. เพื่อไม่ให้เสื่อมเสียแก่บทบัญญัติแห่งข้อที่ 52 และ 79
ของอนุสัญญานี้
การสิ้นสุดกิจกรรมทางเศรษฐกิจของคนงานอิสระ
จะไม่ทำให้เขาต้องเสียสิทธิในการมีถิ่นที่อยู่ การทำงาน
ของเขาและครอบครัวของเขาเว้นแต่งานที่เขาหรือสมาชิกในครอบ
ครัวของเขาทำได้ถูกกำหนดเอาไว้แล้วในการอนุญาตให้กิจกรรม
เช่นนั้นว่า

ซี) การจัดให้มีซึ่งข่าวสารข้อสนเทศที่จำเป็น เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่นายจ้าง
 คนงานทำงานต่างแดนตลอดจนหน่วยงานของเขาเหล่านั้นในเรื่องเกี่ยวกับนโยบาย
 กฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับเข้าเมืองและการจ้างงาน รวมทั้งในบทบัญญัติแห่งความตกลงที่รัฐนั้นได้มีกับรัฐอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายไหลเวียนระหว่างประเทศของบุคคลตลอดจนประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ดี)

การจัดให้มีซึ่งข่าวสารข้อสนเทศและการช่วยเหลือที่เหมาะสมแก่คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขในการอนุญาตและแบบพิธี
 ตลอดจนการจัดแจงในการเดินทาง การเดินทางออกจากประเทศ การเข้าเมือง
 การพำนักอาศัยในประเทศอื่น งานที่จะทำ การเดินทางกลับ รวมทั้งเงื่อนไขและสภาพการจ้าง
 และการดำเนินชีวิตในรัฐที่เข้าไปทำงานนั้น ภาษีศุลกากร ระบบเงินตรา ภาษีเงินได้
 และกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

2. รัฐภาคีจักจัดการอย่างเหมาะสมในเรื่องบทบัญญัติเกี่ยวกับการกงสุลและบริการอื่นๆ ที่จำเป็นตามความต้องการทางสังคม วัฒนธรรม และความต้องการด้านอื่นๆ ของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว

ข้อที่ 66

1. ภายใต้บทบัญญัติของวรรคที่ 2 ของข้อนี้ สิทธิในการดำเนินการเพื่อการคัดเลือกคนเข้าทำงานในประเทศอื่น ควรให้เป็นไปตามข้อจำกัดดังต่อไปนี้

เอ) ควรดำเนินโดยหน่วยงานของรัฐ หรือบริการสาธารณะในรัฐที่การดำเนินการนั้นเกิดขึ้น

บี) ควรดำเนินโดยหน่วยงานของรัฐ หรือบริการสาธารณะภายในรัฐที่มีการจ้างงานบนพื้นฐานของความตกลงระหว่างรัฐที่เกี่ยวข้อง

ซี) องค์กรที่จัดตั้งขึ้นโดยความตกลงทวิภาคีหรือความตกลงพหุภาคี

2. ภายใต้เงื่อนไขของการอนุญาตให้ไปทำงานและพำนักอาศัย การให้ความเห็นชอบการกำกับดูแลโดยหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง อาจจัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย การปฏิบัติระหว่างรัฐเหล่านั้น องค์กร บุคคลที่อาจกลายมาเป็นนายจ้าง หรือบุคคลที่กระทำการแทนบุคคลอาจดำเนินการตามบทบัญญัติของข้อนี้แทนคนงานก็ได้

ข้อที่ 67

1. รัฐภาคีทั้งหลายที่เกี่ยวข้องจักให้ความร่วมมือในทางที่เหมาะสมในมาตรการเกี่ยวกับการเดินทางกลับประเทศของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวเมื่อเขาได้ตัดสินใจเดินทางกลับสู่บ้านเกิดหรือรัฐที่เขาและสมาชิกในครอบครัวมีถิ่นที่อยู่ หรือเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน หรือกรณีเข้าไปอยู่และทำงานในรัฐที่เขาไปนั้นในสถานการณ์ที่ไม่ปกติ
2. ในส่วนของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวที่เข้าไปในภาวะปกติ รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องนั้นพึงให้ความร่วมมือเท่าที่จะเหมาะสมโดยข้อตกลงกับรัฐอื่นๆ เพื่อจะส่งเสริมสถานะทางเศรษฐกิจ และการตั้งถิ่นฐานใหม่ และเพื่อเอื้ออำนวยต่อบุรณการแห่งความมั่นคงยั่งยืนทางสังคม และวัฒนธรรมในรัฐต้นทางของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว

ข้อที่ 68

1. รัฐภาคนั้น รวมทั้งรัฐที่เป็นทางผ่าน
 พึงให้ความร่วมมือโดยมีความมุ่งหวังที่จะปกป้อง
 และการบริหารจัดการอพยพและการทำงานที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
 ในลักษณะลักลอบทำงานของคนงานทำงานต่างแดนและ
 สมาชิกในครอบครัว
 มาตรการที่กล่าวถึงนี้ควรจะอยู่ภายใต้อำนาจอธิปไตยของ
 รัฐภาคนั้น และให้หมายความรวมถึง
- ก) มาตรการที่เหมาะสมในการป้องกันการเผยแพร่ข่าวสาร
 ที่มีลักษณะเป็นการบิดเบือนในเรื่องที่เกี่ยวกับการเข้าเมื
 อง ออกเดินทางออกนอกประเทศ
- ข) มาตรการในการตรวจจับ ขจัด
 การลักลอบอพยพเข้าประเทศและการทำงานที่ผิดกฎหมาย
 ของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว
 และกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสมต่อบุคคล กลุ่มคน
 องค์กรที่จัดการดำเนินการและให้ความช่วยเหลือให้มีก
 ารดำเนินการเพื่อการลักลอบอพยพเข้าประเทศและการทำงาน
 ที่ผิดกฎหมายของคนงานทำงานต่างแดนและสม
 ชิกในครอบครัวดังกล่าวนี้ด้วย
- ค) มาตรการกำหนดโทษต่อบุคคล กลุ่มคน องค์กร
 ที่ใช้ความรุนแรง ช่มชู้
 และทำให้ตกใจกลัวต่อคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิ
 กในครอบครัวในสภาวะการณ์ที่ไม่ปกติ
2. รัฐภาคีใดๆ
 พึงหามาตรการที่เหมาะสมและเพียงพอเพื่อให้การบริหารจัดการ
 จ้างงานคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวใน
 ดินแดนของตนในสภาวะการณ์ที่ไม่ปกติ
 รวมทั้งเมื่อใดก็ตามที่เห็นเหมาะสมที่จะกระทำลงโทษต่อนา
 ยจ้างเหล่านั้น
 แต่ทั้งนี้สิทธิของคนงานอันเกิดจากสัญญาจ้างงานนั้นจะไม่
 ถูกกระทบกระเทือนโดยมาตรการที่กล่าวนี้

ข้อที่ 69

1. รัฐภาคีพึงสร้างหลักประกันให้กับคนงานทำงานต่างแดนว่า
 หากเกิดสภาวะการณ์ที่ไม่เป็นปกติขึ้นมาภาวะการณ์เหล่านี้
 จะมีอยู่ต่อไปไม่ยาวนานหรือถูกยึดออกไป
2. เมื่อใดก็ตามที่รัฐเห็นว่ามีความเป็นไปได้ที่จะทำให้สถานกา
 รณ์กลับสู่สภาพปกติสำหรับบุคคล

ตามกฎหมายของรัฐภาคนั้น
สนธิสัญญาหรืออนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับ
การเข้าเมือง ระยะเวลาของการอาศัยอยู่ภายในรัฐภาคนั้นๆ
และเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว

ข้อที่ 70

รัฐภาคีพึงดำเนินมาตรการที่เหมาะสมที่ไม่ต้องไปกว่าที่ได้กระทำไปเพื่อการปฏิบัติต่อคนชาติของตน เพื่อประกันว่าในภาวะการณปกตินั้น สถานะในการทำงาน การดำรงชีวิตของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวจะอยู่ในระดับมาตรการที่เหมาะสม มีความปลอดภัยถูกสุขอนามัย และอยู่บนหลักการแห่งการมีเกียรติภูมิของมนุษย์

ข้อที่ 71

1. หากจำเป็น รัฐภาคนั้นพึงต้องดำเนินการในการสงศพของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวที่เสียชีวิต กลับสู่มาตุภูมิ
2. ค่าทดแทนความเสียชีวิตของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว รัฐภาคนั้นพึงให้ความช่วยเหลือเท่าที่จำเป็นตามความเหมาะสมต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องเมื่อเขาพร้อมที่จะจัดการเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยทันที การจัดการที่เกี่ยวข้องต่างๆ ควรดำเนินไปตามกฎหมายของรัฐภาคนั้นตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ และความตกลงทวิภาคีหรือความตกลงพหุภาคีอื่นๆ

ส่วนที่ 7 การบังคับใช้อนุสัญญา

ข้อที่ 72

1. (เอ) เพื่อการตรวจตราการบังคับใช้อนุสัญญานี้ ให้จัดตั้งกรรมการคุ้มครองสิทธิของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัว ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ คณะกรรมการ ”

(บี)

ให้คณะกรรมการเมื่อเริ่มมีผลบังคับใช้อนุสัญญานี้ประกอบด้วย 10 คน และหากมีการให้สัตยาบันครบ 41 รัฐ ให้เพิ่มเป็น 14 คน ซึ่งประกอบด้วยบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญและมีคุณธรรมสูงในสาขาที่เหมาะสมสำหรับการบังคับใช้อนุสัญญานี้

2. (เอ) กรรมการให้เลือกโดยวิธีลับ โดยตัวแทนของรัฐภาคีจากรายชื่อของบุคคลที่เสนอโดยรัฐภาคีโดยให้คำนึงถึงดุลยภาพทางภูมิศาสตร์ด้วย โดยมองทั้งประเทศที่เป็นถิ่นกำเนิดและรัฐที่เสนอชื่อหรือเข้าไปประกอบอาชีพและเป็นการแสดงออกถึงระบบกฎหมายสำคัญของโลก แต่ละรัฐอาจจะเสนอชื่อหนึ่งคนจากบุคคลสัญชาติของตนเอง
- (บี) สมาชิกของคณะกรรมการเมื่อได้รับเลือกตั้งแล้วจะมีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ตามความสามารถของตน

3. การเลือกตั้งครั้งแรกจะเกิดขึ้นภายในไม่เกินระยะเวลา 6 เดือน หลังจากอนุสัญญามีผลบังคับใช้ หลังจากนั้นให้เกิดขึ้นทุกๆระยะเวลา 2 ปี อย่างน้อย 4 เดือน ก่อนมีการเลือกตั้ง เลขาธิการสหประชาชาติจะทำจดหมายถึงรัฐทั้งหลายเพื่อขอเชิญให้เสนอชื่อผู้ที่รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกคณะกรรมการและภายในระยะเวลา 2 เดือน เลขาธิการจะเตรียมบัญชีรายชื่อเรียงตามลำดับอักษรของบุคคลทุกคนที่ถูกเสนอชื่อ และแจ้งให้ทราบว่ารัฐภาคีใดเสนอและเสนอต่อรัฐภาคีภายในระยะเวลาไม่ช้ากว่า 1 เดือนก่อนมีการเลือกตั้งที่จะมาถึงพร้อมกันนั้นแนบประวัติส่วนตัวของบุคคลที่ถูกเสนอชื่อดังกล่าว
4. การเลือกตั้งสมาชิกคณะกรรมการจะเกิดขึ้นในที่ประชุมของตัวแทนรัฐภาคีที่จัดโดยเลขาธิการสหประชาชาติ ณ สำนักงานใหญ่

ในการประชุมนั้นให้องค์ประชุมประกอบด้วย 2 ใน 3 ของสมาชิกทั้งหมด บุคคลที่จะได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกคณะกรรมการจะเป็นบุคคลที่ได้รับคะแนนสูงสุดและได้เสียงข้างมากของรัฐที่ร่วมประชุมและออกเสียง

5. (เอ) สมาชิกคณะกรรมการจะมีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี แต่เมื่อผ่าน 2 ปีแรกไป 5 คนแรกจะหมดวาระโดยบุคคลทั้ง 5 ได้ถูกเลือกไว้หลังจากที่ได้รับเลือกโดยการเสนอของประธานของตัวแทนรัฐที่เข้าประชุม
 - (บี) การเลือกตั้งสมาชิกอีก 4 คน ให้จัดขึ้นโดยวิธีการภายใต้บทบัญญัติของวรรค 2 วรรค 3 และวรรค 4 ของข้อนี้ เมื่ออนุสัญญานี้ได้มีผลบังคับใช้กับประเทศที่ 41 และ 2 คนที่ได้รับเลือกในโอกาสนี้จะหมดวาระลงเมื่อครบ 2 ปี ซึ่งจะถูกรับเลือกโดยประธานที่ประชุมตัวแทนรัฐภาคี
 - (ซี) สมาชิกคณะกรรมการอาจได้รับเลือกอีกหากมีการเสนอชื่ออีก
6. หากมีสมาชิกคนใด ตาย ลาออก หรือแสดงให้เห็นประกาศว่าด้วยเหตุใดที่ทำให้เขาไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ รัฐสภาซึ่งเสนอชื่อจะเสนอชื่อบุคคลอื่นที่มีสัญชาติตน เพื่อดำรงตำแหน่งต่อในระยะเวลาที่เหลือ การแต่งตั้งให้ขึ้นอยู่กับความเห็นชอบของคณะกรรมการ
7. เลขาธิการสหประชาชาติจะจัดหาบุคลากรและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นแก่คณะกรรมการในการปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุตามเป้าหมาย
8. สมาชิกของคณะกรรมการจะได้รับสิทธิประโยชน์จากแหล่งของสหประชาชาติตามเงื่อนไขและข้อกำหนดที่สมาชิกาให้ ญได้อนุมัติ
9. สมาชิกจะได้รับความสะดวกและเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในประเภทผู้เชี่ยวชาญของสหประชาชาติตามที่ระบุในบทบัญญัติของอนุสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของสหประชาชาติ

ข้อที่ 73

1. รัฐภาคีดำเนินการเสนอรายงานว่าด้วย
บทบัญญัติแห่งกฎหมาย การนิติบัญญัติ การตุลาการ
และมาตรการทางการบริหารหรือมาตรการอื่นๆ
ที่ได้ดำเนินการตามบทบัญญัติในอนุสัญญา
(เอ) ภายใน 1 ปี หลังจากอนุสัญญามีผลบังคับใช้กับรัฐนั้น
(บี) หลังจากนั้นทุกๆ 5 ปี และเมื่อใดที่คณะกรรมการร้องขอ
2. รายงานที่จัดเตรียมภายใต้ข้อนี้ให้ระบุถึงปัจจัยและความม
ากลำบากหากมีที่มีผลเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการเพื่อใ
ห้บรรลุผลตามบทบัญญัติของอนุสัญญาและให้มีสารสนเทศ
เกี่ยวกับคุณลักษณะของการเคลื่อนไหวเวียนของการอพ
ยพที่เกี่ยวข้องกับรัฐภาคี
3. คณะกรรมการอาจตัดสินใจให้มีข้อเสนอแนะอันเกี่ยวข้องด้วยการเขี
ยนรายงาน
4. รัฐภาคีพึงทำให้รายงานแพร่หลายสู่สาธารณชนมากที่สุด
เท่าที่จะทำได้ในประเทศนั้น

ข้อที่ 74

1. คณะกรรมการจักตรวจสอบรายงานที่เสนอโดยรัฐภาคีและ
ส่งต่อซึ่งข้อเสนอแนะที่จะมีตามความเหมาะสม ไปยังรัฐภาคี
นั้นๆ
รัฐภาคีนั้นอาจเสนอข้อสังเกตที่จะมีต่อข้อเสนอแนะนั้น
คณะกรรมการอาจเรียกร้องให้รัฐภาคีเสนอข้อมูลเพิ่มเติม
เพื่อประกอบการพิจารณา
2. เลขาธิการสหประชาชาติอาจส่งต่อรายงานไปยังผู้อำนวยการ
ใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศก่อนมีการพิจ
ารณาในสมัยประชุมปกติ
ทั้งนี้เพื่อจะแสวงความร่วมมือจากองค์การเพื่อช่วยคณะกร
มการในด้านความรู้เกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมที่เกี
ยวข้องกับอนุสัญญานี้
และเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องเนื่องการทำงานขององค์การแรงงานระ
หว่างประเทศด้วย
และคณะกรรมการอาจพิจารณาความเห็นเสนอแนะขององ
ค์กร ตลอดจนเอกสารอื่นๆ เพิ่มเติมที่อาจมีเสนอกลับมา

3. เลขาธิการสหประชาชาติอาจส่งร่ำรายงานไปยังทบวงก
ารชำนาญพิเศษอื่นๆ
ภายหลังจากได้ปรึกษาหารือกับคณะกรรมการแล้วหรือแม้
กระทั่งองค์การระหว่างรัฐบาลหากว่ารายงานนั้นเกี่ยวข้องกับ
กับกรอบหน้าที่ขององค์การเหล่านั้น
4. คณะกรรมการอาจเชื้อเชิญให้ทบวงการชำนาญพิเศษ
องค์การสังกัดสหประชาชาติ หรือองค์การระหว่างรัฐบาล
และองค์กรเกี่ยวข้องอื่นๆ
เพื่อเสนอเพื่อการพิจารณาโดยคณะกรรมการซึ่งเอกสารใน
รูปตัวเขียนที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญานี้เป็นเรื่องที่อยู่ในคว
ามรับผิดชอบขององค์การเหล่านั้น
5. องค์การแรงงานระหว่างประเทศอาจถูกเชื้อเชิญให้มอบหม
ายให้ผู้แทนเข้าร่วมตามความสามารถของบุคคลนั้น
ในการประชุมของคณะกรรมการ
6. คณะกรรมการอาจเชื้อเชิญตัวแทนของทบวงการชำนาญพิ
เศษ องค์การอื่นๆ
ในสังกัดสหประชาชาติหรือองค์การระหว่างรัฐบาลเพื่อจะร
่วมเสนอและรับฟังความคิดเห็นในที่ประชุมของคณะกรรมการ
เมื่อปรากฏว่าได้มีวาระเพื่อพิจารณาในสิ่งที่เขาอาจมีความ
เชี่ยวชาญหรือเกี่ยวข้องด้วย
7. คณะกรรมการอาจจัดเสนอรายงานประจำปีต่อเลขาธิการส
หประชาชาติถึงการดำเนินการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของอ
นุสัญญานี้
โดยประกอบด้วยข้อพิจารณาและคำแนะนำที่เกิดขึ้นจากก
ารตรวจสอบรายงานและข้อสังเกตที่เสนอโดยรัฐภาคี
8. เลขาธิการสหประชาชาติจักส่งต่อซึ่งรายงานประจำปีของค
ณะกรรมการไปยังรัฐภาคีของอนุสัญญานี้คณะมนตรีเศรษฐกิจ
สังคม
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติ
ผู้อำนวยการใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศและ
หน่วยงานเกี่ยวข้องอื่นๆ

ข้อที่ 75

1. คณะกรรมการอาจยอมรับกฎเกณฑ์ว่าด้วยการปฏิบัติงาน
2. คณะกรรมการอาจเลือกผู้ทำหน้าที่บริหารซึ่งให้มีวาระ 2 ปี

3. มีการประชุมเป็นปกติทุกปี
4. การประชุมโดยปกติให้เกิดขึ้นที่สำนักงานใหญ่ของสหประชาชาติ

ข้อที่ 76

1. ประเทศภาคีของอนุสัญญานี้อาจตกลงสำแดงภายใต้บทบัญญัติของข้อนี้ให้อำนาจแก่คณะกรรมการในการรับคำฟ้องของรัฐว่าไม่ได้ปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญาคำฟ้องภายใต้ข้อนี้จะให้อำนาจของคณะกรรมการรับคำฟ้องที่รัฐอื่นอาจเสนอเพียงเฉพาะกรณีที่รัฐนั้นได้ให้อำนาจเพิ่มเติมตามข้อนี้
คณะกรรมการจะรับคำฟ้องรัฐที่ไม่ให้อำนาจคณะกรรมการไม่ได้
คำฟ้องที่คณะกรรมการอาจรับฟังได้นั้นดำเนินการต่อไปนี้

(เอ)

ถ้ารัฐภาคีของอนุสัญญานี้เห็นว่ารัฐภาคีอื่นไม่ได้ปฏิบัติตามพันธสัญญาที่ได้ให้ตามอนุสัญญานี้
อาจจะโดยคำฟ้องที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่เกี่ยวกับรับนั้นๆ
รัฐสภาคืออาจให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการถึงประเด็นปัญหาภายในระยะเวลา 3 เดือน
หลังจากรับคำฟ้องนั้นรัฐที่รับอาจทำให้รัฐที่ส่งคำฟ้องมาให้ความกระจ่างหรืออาจจะเป็นการชี้แจงในรูปลายลักษณ์อักษร
เพื่อให้ความกระจ่างในสถานการณ์นั้นหรืออาจจะขยายออกไปเท่าที่จำเป็นโดยให้อ้างอิงถึงกระบวนการวิธีภายในประเทศและการเยียวยาที่ได้ดำเนินการหรือระหว่างที่กำลังดำเนินการหรือที่มีอาจใช้ในกรณีนั้นได้

(บี)

หากกรณียังไม่เป็นที่พอใจของทั้งสองรัฐภายในระยะเวลา 6 เดือนของการเริ่มมีคำฟ้องรัฐใดรัฐหนึ่งอาจเสนอเรื่องนี้ไป

ยังคณะกรรมการและโดยวิธีการยื่นข้อสังเกตไปยังคณะกรรมการและรัฐอื่นๆ

(ซี) คณะกรรมการจะดำเนินการใดๆ ต่อกรณีใดก็ตามเมื่อพบว่า หรือมั่นใจได้ว่าการดำเนินการต่างๆ ภายในประเทศได้จบสิ้นและสุดสิ้นลงแล้ว ตามหลักการที่ได้รับการยอมรับในกฎหมายระหว่างประเทศ แต่หากปรากฏว่าการกระทำใดๆ ที่ขยายระยะเวลาออกไปโดยไม่สมควรยอมถือไม่ได้ว่า ยังไม่สิ้นสุดการเยียวยาภายในรัฐ

(ดี) ภายใต้อนุวรรค (ซี) ของข้อนี้คณะกรรมการอาจดำเนินการเจรจาเพื่อหาข้อยุติในทางที่เป็นมิตรกับรัฐภาคีว่าด้วยเรื่องที่อยู่บนพื้นฐานของการเคารพต่อพันธกรณีที่กำหนดในอนุสัญญา

(อี) คณะกรรมการอาจจัดประชุมแบบปิดเพื่อการพิจารณาคำฟ้องตามข้อนี้

(เอฟ) หากมีกรณีที่น่าสงสัยถึงตามอนุวรรค (บี) ของวรรคนี้คณะกรรมการอาจเรียกรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องที่น่าสงสัยในอนุวรรค (บี) เพื่อให้ส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

(จี) รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องที่กล่าวถึงในอนุวรรค (บี) ของวรรคนี้คณะกรรมการอาจเรียกรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องที่น่าสงสัยให้ปากคำหรือลายลักษณ์อักษร

(เอช) คณะกรรมการอาจเสนอรายงานอันจะกล่าวถึงต่อไปภายในระยะเวลา 12 เดือนหลังจากรับคำฟ้องภายใต้อนุวรรค (บี)

- (i) หากคำตอบตามข้อกำหนดในอนุวรรค (ดี) ของข้อนี้บรรลุได้คณะกรรมการอาจเขียนถึงข้อเท็จจริงและคำตอบที่บรรลุ
- (ii) หากไม่บรรลุตามอนุวรรค (ดี) คณะกรรมการอาจเขียนถึงข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวกับประเด็นระหว่างรับที่เกี่ยวข้อง
 สำเนาเอกสารที่ยื่นและบันทึกการให้ปากคำที่รัฐได้จัดทำอาจแนบท้ายของรายงาน
 คณะกรรมการอาจติดต่อเพียงเฉพาะทัศนะของรัฐบาลที่
 เกี่ยวข้องว่ามันอาจพิจารณาว่าเกี่ยวข้องกับประเด็นระหว่างกันและกันในทุกเดือนความ/กรณี
 รายงานอาจเกี่ยวกับการติดต่อหารือ/สื่อสารต่อรัฐบาลที่เกี่ยวข้องก็ได้

2. บทบัญญัติในข้อนี้จะมีผลบังคับใช้เมื่อรัฐ 10
 รัฐขึ้นไปได้ทำคำสำแดง/คำประกาศภายใต้วรรค 1
 ของข้อนี้
 และให้คำประกาศนั้นเก็บรักษาไว้ที่เลขาธิการสหประชาชาติเพื่อให้เลขาธิการสหประชาชาติได้จัดส่งไปยังรัฐบาลอื่นๆ
 คำประกาศนี้อาจถอนเสีย ณ เวลาใดๆ ก็ได้
 โดยแจ้งเตือนต่อเลขาธิการสหประชาชาติ
 การถอนคำประกาศใดๆ
 ไม่ให้เสื่อมเสียซึ่งคำฟ้องซึ่งได้ถูกส่งต่อไปภายใต้บทบัญญัติของข้อนี้ นั่นคือ จะไม่มีคำฟ้องใดๆ
 อื่นนอกเหนือจากคำฟ้องนั้นเกี่ยวกับรัฐนั้นที่จะถูกเสนอขึ้น
 โดยรัฐอื่น
 เมื่อเลขาธิการสหประชาชาติได้รับคำถอนคำประกาศรับอำนาจการฟ้องโดยรัฐอื่นของคณะกรรมการของประเทศนั้นแล้ว
 เว้นแต่รัฐนั้นกลับมาประกาศรับรองอำนาจของคณะกรรมการอีกครั้งหนึ่ง

ข้อที่ 77

1. รัฐบาลของอนุสัญญานี้อาจประกาศยอมรับอำนาจของคณะกรรมการให้อาจรับคำฟ้องจากหรือโดยการทำในนามของปัจเจกชนที่ตกอยู่ภายใต้อำนาจของรัฐนั้น

ว่ารัฐนั้นได้ละเมิดสิทธิที่อนุสัญญานี้ได้ให้ความคุ้มครอง และคณะกรรมการไม่อาจรับคำฟ้องจากหรือในนามของปัจเจกชน

หากรัฐนั้นไม่ได้ให้อำนาจคณะกรรมการในการตรวจสอบตามบทบัญญัติในข้อนี้

2. คณะกรรมการอาจพิจารณาว่าไม่มีอำนาจฟ้องภายใต้บทบัญญัติของข้อนี้หากปรากฏว่าคำฟ้องนั้น ไม่ระบุชื่อ หรือจะเป็นการละเมิดต่อสิทธิในการเสนอคำฟ้อง หรือไม่เข้าด้วยข้อบัญญัติของอนุสัญญานี้
3. คณะกรรมการอาจไม่รับพิจารณาคำฟ้องหากไม่สามารถแน่ใจได้ว่า

(เอ)

กรณีเดียวกันนี้ไม่ได้ถูกหรือกำลังจะไม่ถูกตรวจสอบโดยกระบวนการวิธีของการสืบสวนระหว่างประเทศหรือระงับกรณีระหว่างประเทศ

(บี) ปัจเจกชนได้รับการเยียวยาโดยกระบวนการต่างๆ ภายในประเทศอย่างหมดสิ้นแล้ว ซึ่งตรงนี้ไม่ให้ใช้บังคับหากในความเห็นของคณะกรรมการว่าการดำเนินการตามกระบวนการต่างๆ ที่ขยายระยะเวลาออกไปเป็นเรื่องที่ไม่สมเหตุสมผล หรือจะไม่มีผลดี (ประสิทธิผล) ในการบรรเทาความเสียหายซึ่งสิทธิของปัจเจกชนนั้น

4. ตามบทบัญญัติของวรรค 2 ของข้อนี้คณะกรรมการอาจนำคำฟ้องที่ได้เสนอมานั้นให้รัฐที่ได้ประกาศตามวรรค 1 และถูกอ้างว่าละเมิดบทบัญญัติภายในระยะเวลา 6 สัปดาห์ รัฐที่รับคำกล่าวหาจะเสนอต่อคณะกรรมการซึ่งการอธิบายในรูปลายลักษณ์อักษรหรือข้อเขียนให้ความกระจ่างต่อประเด็นและการเยียวยาที่ได้ดำเนินการไปแล้วถ้าหากมี
5. คณะกรรมการจักพิจารณาคำกล่าวโทษที่รับภายใต้บทบัญญัติของข้อนี้โดยเงื่อนไขของข้อสนเทศทุกอย่างที่มีมาถึง

คณะกรรมการจะโดยหรือในนามของบุคคลและรัฐที่ถูกกล่าวถึง

6. คณะกรรมการอาจเรียกให้มีการประชุมลับเพื่อมีการพิจารณาคำฟ้องภายใต้ข้อนี้
7. คณะกรรมการอาจเสนอความเห็นต่อรัฐภาคีนั้นและปัจเจกชนผู้ฟ้อง
8. บทบัญญัติในข้อนี้ให้มีผลบังคับใช้เมื่อรัฐได้ประกาศยอมรับครบ 10 ประเทศตามวรรค 1 ของข้อนี้คำประกาศนั้นให้ส่งมอบเพื่อเก็บรักษาไว้ที่เลขาธิการสหประชาชาติ ซึ่งจะต้องส่งสำเนาไปยังรัฐภาคีของอนุสัญญานี้ทุกประเทศ คำประกาศนี้อาจถอนเสียเมื่อใดก็ได้ตดยมีการแจ้งเตือนไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ แต่การถอนคำประกาศเช่นว่าไม่ทำให้เสื่อมเสียต่อคำฟ้องที่ได้รับไว้พิจารณาแล้วภายใต้ข้อนี้ และจะไม่สามารถเสนอคำฟ้องใหม่ได้อีกโดยปัจเจกชนหรือในนาม เมื่อคำแจ้งเตือนถึงมือของเลขาธิการสหประชาชาติ เว้นแต่รัฐนั้นจะประกาศยอมรับใหม่อีกครั้ง

ข้อที่ 78

บทบัญญัติของข้อที่ 76 ของอนุสัญญานี้ให้ใช้ได้โดยไม่เป็นที่เสื่อมเสียแก่บรรดากระบวนการวิธีในการระงับข้อพิพาทหรือคำฟ้องที่เกิดขึ้นภายใต้บทบัญญัติของอนุสัญญานี้หรือภายใต้สาส์นเพื่อจัดตั้งหรือในอนุสัญญาที่ได้รับการยอมรับโดยสหประชาชาติหรือทบวงการชำนัญพิเศษและไม่เป็นผลในทางที่จะห้ามรัฐภาคีให้สละหรือสูญเสียซึ่งกระบวนการเพื่อการระงับข้อพิพาทตามความตกลงระหว่างประเทศที่มีผลบังคับระหว่างกัน

ส่วนที่ 8

บทบัญญัติทั่วไป

ข้อที่ 79

ไม่มีกำหนดใดภายใต้อนุสัญญานี้ที่จะทำให้เสื่อมเสียต่อกรอบวิธีที่จัดทำขึ้นเพื่อการอนุญาติให้คนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวอันเกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาอื่นๆ

ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ทางกฎหมายและการปฏิบัติในฐานะที่เป็นคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวที่จะมีจำกัดตามข้อกำหนดที่ปรากฏในอนุสัญญานี้

ข้อที่ 80

ไม่มีส่วนใดของอนุสัญญานี้ที่พึงตีความให้เสื่อมเสียซึ่งพันธกรณีในกฎบัตรสหประชาชาติและธรรมนูญของทบวงการชำนัญพิเศษที่ได้กำหนดแนวทางความรับผิดชอบขององค์กรต่างๆ ของสหประชาชาติและของทบวงการชำนัญพิเศษในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นในอนุสัญญานี้

1. ไม่มีส่วนใดของอนุสัญญานี้ที่จะไปทำให้เสื่อมเสียต่อสิทธิหรือเสรีภาพที่ให้แก่คนงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวที่มากกว่าในอนุสัญญานี้ตาม

เอ) กฎหมาย และการปฏิบัติของรัฐ

บี)

สนธิสัญญาทวิภาคีหรือพหุภาคีที่มีผลผูกพันต่อรัฐภาคีนั้น

2. ไม่มีส่วนใดของอนุสัญญานี้ที่อาจจะถูกตีความไปในทางที่จะเสื่อมเสียสิทธิหรือเสรีภาพแก่กลุ่มหรือบุคคลในกิจกรรมหรือการแสดงออกซึ่งการใดที่กำหนดไว้ภายใต้อนุสัญญานี้

ข้อที่ 82

สิทธิของคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวที่บัญญัติภายใต้อนุสัญญานี้ไม่อาจจะถูกยกเลิกหรือตัดออกไป มันไม่อาจจะอนุญาติที่จะใช้กำลังกดดันคนงานทำงานต่างแดนและสมาชิกในครอบครัวด้วยทัศนคติที่จะให้เขามีอยู่นั้น เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ที่จะทำลายซึ่งสิทธิโดยข้อสัญญา

รัฐภาคีพึงดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อประกันว่าหลักการเหล่านี้จะได้รับการเคารพ

ข้อที่ 83

รัฐภาคีในอนุสัญญานี้ ดำเนินการซึ่ง

(เอ)

ประกันว่าบุคคลซึ่งได้รับการคุ้มครองสิทธิตามอนุสัญญานี้หาก

ถูกละเมิดย่อมต้องได้รับการเยียวยาอย่างเป็นผล
แม้ว่าบุคคลที่ละเมิดจะกระทำตามหน้าที่ราชการ

(บี)

ประกันว่าบุคคลที่หาหนทางในการเยียวยาจะมีสิทธิในการนำ
ประเด็นขึ้นสู่ศาลหรือเพื่อการตัดสินของศาลที่มีอำนาจหรือแม้
แต่องค์การฝ่ายนิติบัญญัติหรือบริหาร

หรือโดยองค์การที่มีอำนาจอื่นๆ

ที่กำหนดโดยกฎหมายภายใต้ระบบกฎหมายของรัฐและเพื่อพ
ฒนาความเป็นไปได้ของการเยียวยาทางการศาล

(โดยฝ่ายตุลาการ)

(ซี)

เพื่อประกันว่าหน่วยงานที่มีอำนาจนั้นบังคับตามการเยียวยาตาม
ที่ร้องขอ

ข้อที่ 84

รัฐภาคีจักดำเนินการยอมรับมาตรการทางนิติบัญญัติและอื่นๆ
ซึ่งจำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติในอนุสัญญานี้

ส่วนที่ 9

บทบัญญัติสงท้าย

ข้อที่ 85

ให้เลขาธิการสหประชาชาติรับเอกสารเกี่ยวกับการผูกพันตาม
อนุสัญญานี้

ข้อที่ 86

1. อนุสัญญานี้เปิดสู่ทุกรัฐโดยการให้สัตยาบัน
2. อนุสัญญานี้ก็เปิดสำหรับการการภาคยานุวัติโดยรัฐที่เหลือ
3. สัตยาบันสารและภาคยานุวัติสารให้เก็บรักษาไว้โดยเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อที่ 87

1. อนุสัญญานี้มีผลบังคับเมื่อวันที่
ของเดือนถัดจากครบระยะเวลา
เดือนเมื่อมีการส่งภาคยานุวัติสาร/สัตยาบันสารที่ 20 แล้ว 1 3
2. สำหรับรัฐที่เข้าเป็นภาคีโดยให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติหลังจากอนุสัญญาเริ่มมีผลบังคับใช้แล้ว
ให้อนุสัญญามีผลบังคับใช้กับรับนั้นในวันแรกของเดือนถัดจากครบระยะเวลา 3 เดือนเมื่อมีการส่งภาคยานุวัติสาร / สัตยาบันสารถึงเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อที่ 88

- รัฐที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติไม่อาจตั้งข้อสงวนต่อบทบัญญัติใดๆ หรือไม่ให้เสื่อมเสียต่อข้อที่ 3
โดยการเลือกที่จะไม่รับเพียงเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งของบทบัญญัติในการคุ้มครองคนงานทำงานต่างแดนในการบังคับใช้

ข้อที่ 89

1. รัฐภาคีอาจเพิกถอนอนุสัญญานี้ก่อน
ปีหลังจากมีผลบังคับกับรัฐนั้น 5
โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรถึงเลขาธิการสหประชาชาติ
2. การเพิกถอนจะมีผลสมบูรณ์เมื่อวันแรกของเดือนถัดจากกำหนดระยะเวลา 12
เดือนของวันที่เลขาธิการสหประชาชาติได้รับการแจ้งเดือน
เช่นว่านั้น
3. การเพิกถอนจะไม่ทำให้รัฐหลุดพ้นจากความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นก่อนการถอนอันเกิดจากการกระทำหรืองดเว้นการกระทำก่อนการเพิกถอนมีผลและไม่ทำให้เสื่อมต่อการดำเนินการพิจารณากรณีที่อยู่ภายใต้การพิจารณาอยู่แล้วโดยคณะกรรมการก่อนที่จะมีผลของการเพิกถอน
4. หลังจากวันที่การเพิกถอนได้มีผลแล้วคณะกรรมการไม่ควรจะเริ่มต้นพิจารณากรณีใหม่ๆ เกี่ยวกับรัฐนั้นๆ อีก

ข้อที่ 90

1. หลังจาก 5

ปีที่อนุสัญญาฯมีผลบังคับใช้รัฐภาคีอาจแจ้งต่อเลขาธิการสหประชาชาติเพื่อการแก้ไขบทบัญญัติในอนุสัญญาฯให้เลขาธิการติดต่อไปยังรัฐภาคีทั้งหลายโดยร้องขอว่ารัฐภาคีแจ้งเขาว่าจะจัดประชุมเพื่อพิจารณาแก้ไขพิจารณาและเพื่อถามความเห็นว่าจะสมควรแก้ไขหรือไม่ ในกรณีที่ภายใน 4 เดือนจากวันที่เลขาธิการได้ส่งการกล่าวแจ้งดังกล่าวไปหา กว่าร้อยละน้อย 1 ใน 3 ของรัฐภาคีทั้งหมดให้ความเห็นชอบจัดประชุมฯให้เลขาธิการจัดการประชุมขึ้นโดยการอุปถัมภ์ของสหประชาชาติ

หากมีการแก้ไขที่ยอมรับโดยฝ่ายข้างมากก็ให้เสนอต่อสมัชชาใหญ่เพื่อความเห็นชอบ
2. การแก้ไขจะมีผลบังคับเมื่อได้รับความเห็นชอบโดยสมัชชาใหญ่ของสหประชาชาติและได้รับการสนับสนุน 2 ใน 3 ของรัฐภาคีและเป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญของแต่ละประเทศด้วย
3. เมื่อบทแก้ไขเพิ่มเติมมีผลบังคับจะมีผลบังคับภายในที่มีการยอมรับ รัฐอื่นยังคงไม่บังคับจะบังคับเมื่อบทบัญญัติเดิมและแก้ไขเพิ่มเติมที่ได้ยอมรับแล้วเท่านั้น

ข้อที่ 91

1. เลขาธิการสหประชาชาติจากรับและหมุนเวียนไปยังทุกรัฐภาคีซึ่งข้อความที่เป็นข้อสงวนที่รัฐภาคีได้กระทำ ณ เวลาลงนาม ให้สัตยาบัน และภาคยานุวัติ
2. ข้อสงวนที่ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของอนุสัญญาฯจะไม่อาจกระทำได้
3. ข้อสงวนนั้นอาจถอนเสียเมื่อใดก็ได้ โดยการแจ้งต่อเลขาธิการสหประชาชาติ ซึ่งเป็นผู้ที่จะให้ข้อมูลต่อรัฐอื่นๆ ต่อไป ข้อแจ้งนั้นจะมีผลภายในวันที่เลขาธิการได้รับ

ข้อที่ 92

1. ข้อขัดแย้งใดๆ ระหว่าง 2
รัฐหรือมากกว่านั้นอันว่าด้วยการตีความหรือการบังคับใช้
สนธิสัญญานี้อาจจะระงับโดยการเจรจา
ให้เสนอต่ออนุญาโตตุลาการโดยฝ่ายใดร้องขอ
หากภายใน 6
เดือนจากวันร้องขอยังไม่อาจตกลงว่าจะให้ใช้องค์กรใดเป็น
อนุญาโตตุลาการ
ให้นำคดีนี้สู่ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศโดยการร้องขอตาม
ธรรมนูญของศาล
2. ณ เวลาของการลงนาม ให้สัตยาบัน
หรือภาคยานุวัติสนธิสัญญานี้รัฐภาคีใดตัดสินใจที่จะไม่ผูกพัน
ตามวรรค 1 ของข้อนี้ให้ประกาศ
รัฐอื่นจะไม่ผูกพันโดยวรรค 1 ตามรัฐที่ได้ประกาศ
3. รัฐที่ประกาศตามวรรค 2
อาจถอนคำประกาศนั้นโดยแจ้งต่อเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อที่ 93

1. สนธิสัญญานี้มีความหมายเทียบเคียงกันโดยต้นฉบับภาษาอา
หรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน
ซึ่งจะเก็บรักษาไว้ที่เลขาธิการสหประชาชาติ
2. เลขาธิการสหประชาชาติจะส่งผ่านสำเนาที่มีความหมายเที
ยบได้ตรงกันไปยังทุกรัฐภาคี

%%%%%%%%%

